

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๔๓/๒๕๕๗

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐

เรื่อง งบการเงินรวม

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุม ครั้งที่ ๓๘ (๓/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๒ ให้ยกเลิกการตีความมาตรฐานการบัญชี ลำดับที่ ๒ เรื่อง งบการเงินรวม - บริษัทย่อย ที่เป็นกิจการเฉพาะกิจ ตามประกาศ ก.บช. ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรฐานการบัญชี
- ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐ เรื่อง งบการเงินรวม ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10

เรื่อง

งบการเงินรวม

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 (IFRS 10 : Consolidated Financial Statements (Bound volume 2013 Consolidated without early application))

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ 1
วัตถุประสงค์	1
การบรรลุวัตถุประสงค์	2
ขอบเขต	4
การควบคุม	5
อำนาจ	10
ผลตอบแทน	15
ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน	17
ข้อกำหนดทางการบัญชี	19
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	22
การสูญเสียการควบคุม	25
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข แนวทางปฏิบัติ	
การประเมินการควบคุม	ข2
วัตถุประสงค์และการออกแบบของผู้ได้รับการลงทุน	ข5
อำนาจ	ข9
การเปิดรับหรือสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากผู้ได้รับการลงทุน	ข55
ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน	ข58
ความสัมพันธ์กับกิจการอื่น	ข73
การควบคุมสินทรัพย์ที่ระบุไว้	ข76
การประเมินอย่างต่อเนื่อง	ข80
ข้อกำหนดทางการบัญชี	ข86
ขั้นตอนการจัดทำงบการเงินรวม	ข86
นโยบายการบัญชีเดียวกัน	ข87
การวัดมูลค่า	ข88
สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้	ข89
วันที่ในงบการเงิน	ข92
การสูญเสียการควบคุม	ข97
ค วันถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 26 และ ภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามที่ปรากฏในภาคผนวก ก เป็นครั้งแรกจะเป็นตัวอักษรเอน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2557) ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประมวลการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)

บทนำ

- บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม กำหนดหลักการในการนำเสนอ และการจัดทำงบการเงินรวม เมื่อกิจการมีการควบคุมกิจการหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งกิจการ
- บทนำ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม นำมาใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ และการตีความมาตรฐานการบัญชี เรื่องที่ 2 งบการเงินรวม – บริษัทย่อยที่เป็นกิจการเฉพาะกิจและมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 3 (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- บทนำ 4 (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- บทนำ 5 ผลจากวิกฤตทางการเงินของโลกในปี 2550 แสดงถึงการขาดความโปร่งใสในเรื่องความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนในกิจการที่ไม่ได้นำมารวมในงบการเงิน (“off balance sheet vehicles”) (เช่น กิจการที่แปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (Securitization vehicles) รวมถึงประเภทที่มีการจัดตั้งขึ้นหรือได้รับการสนับสนุน เป็นผลให้ผู้นำกลุ่ม G20 คณะกรรมการเสถียรภาพทางการเงิน และคณะกรรมการอื่นๆ (G20 leaders, the Financial Stability Board and others) ได้ร้องขอให้คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศมีการทบทวนในเรื่องข้อกำหนดการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับรายการ “กิจการที่ไม่ได้นำมารวมในงบการเงิน”

ลักษณะที่สำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

บทนำ 6 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้กิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ต้องจัดทำงบการเงินรวม โดยมีข้อยกเว้นที่จำกัดสำหรับบางกิจการ

ข้อกำหนดทั่วไป

บทนำ 7 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้คำนิยามหลักการการควบคุมเพื่อนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดว่ากิจการใดจะถูกนำมารวมในงบการเงินรวม นอกจากนั้นยังได้มีการจัดทำข้อกำหนดทางบัญชีในการจัดทำงบการเงินรวม

บทนำ 8 ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนและมีความสามารถทำให้เกิดผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ดังนั้นหลักการการควบคุมกำหนดไว้ 3 องค์ประกอบดังนี้

8.1 การมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน

8.2 การเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน และ

8.3 ความสามารถในการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนทำให้เกิดผลกระทบต่อจำนวนเงินผลตอบแทนของผู้ลงทุน

บทนำ 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดวิธีการในการประยุกต์ใช้หลักการการควบคุม ดังนี้

9.1 ในสถานการณ์ที่สิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายคลึงกันให้อำนาจแก่ผู้ลงทุนซึ่งรวมถึงสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ หรือในสถานการณ์เกี่ยวข้องกับสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้

9.2 ในสถานการณ์ที่ผู้ได้รับการลงทุนได้ถูกออกแบบเพื่อให้สิทธิในการออกเสียงไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ใช้ในการตัดสินใจว่าใครคือผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน เช่น เมื่อสิทธิในการออกเสียงเกี่ยวข้องกับงานด้านบริหารเท่านั้น และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการสั่งการโดยใช้ข้อตกลงตามสัญญา

9.3 ในสถานการณ์ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบตัวแทน

9.4 ในสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนมีการควบคุมเหนือสินทรัพย์ที่ระบุไว้ของผู้ได้รับการลงทุน

บทนำ 10 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้ผู้ลงทุนทบทวนว่าตนมีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์บ่งชี้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบการควบคุมตั้งแต่หนึ่งหรือมากกว่านั้นของทั้ง 3 องค์ประกอบ

บทนำ 11 ในการจัดทำงบการเงินรวม กิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันในการรายงานรายการที่เหมือนกันและเหตุการณ์อื่น ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ยอดคงเหลือและรายการระหว่างกันในกลุ่มกิจการจะถูกตัดออก ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยต้อง

แสดงในงบแสดงฐานะการเงินรวมในส่วนของผู้ถือหุ้นแยกจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นของ
บริษัทใหญ่

บทนำ 12 ข้อกำหนดในการเปิดเผยส่วนได้เสียในบริษัทย่อยได้ระบุไว้ใน มาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักการในการนำเสนอและการจัดทำงบการเงินรวม เมื่อกิจการควบคุมกิจการหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น

การบรรลุวัตถุประสงค์

- 2 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
 - 2.1 กำหนดให้กิจการ (บริษัทใหญ่) ที่ควบคุมกิจการหนึ่งหรือมากกว่านั้น (บริษัทย่อย) นำเสนองบการเงินรวม
 - 2.2 ให้คำนิยามหลักการการควบคุม และกำหนดการควบคุมให้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินรวม
 - 2.3 กำหนดการประยุกต์ใช้หลักการการควบคุมเพื่อระบุว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ และดังนั้นต้องจัดทำงบการเงินรวม และ
 - 2.4 ให้ข้อกำหนดทางการบัญชีในการจัดทำงบการเงินรวม
- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงข้อกำหนดทางการบัญชีสำหรับการรวมธุรกิจ และผลกระทบต่อการจัดทำงบการเงินรวม รวมถึงค่าความนิยมที่เกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจ (ดู มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้))

ขอบเขต

- 4 กิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ต้องนำเสนองบการเงินรวม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ นำมาใช้กับทุกกิจการ ยกเว้น
 - 4.1 บริษัทใหญ่ไม่จำเป็นต้องนำเสนองบการเงินรวมในกรณีที่เข้าเงื่อนไขข้อต่อไปนี้
 - 4.1.1 บริษัทใหญ่มีฐานะเป็นบริษัทย่อยซึ่งถูกกิจการอื่นควบคุมอยู่ทั้งหมด หรือบางส่วน โดยที่ผู้ถือหุ้นอื่นของกิจการ รวมทั้งผู้ถือหุ้นที่ไม่มีสิทธิออกเสียงได้รับทราบและไม่ได้คัดค้านในการที่บริษัทใหญ่จะไม่นำเสนองบการเงินรวม
 - 4.1.2 ตราสารทุนหรือตราสารหนี้ของบริษัทใหญ่ไม่มีการซื้อขายในตลาดสาธารณะ (ไม่ว่าจะเป็นตลาดหลักทรัพย์ในประเทศหรือต่างประเทศหรือการซื้อขายนอกตลาดหลักทรัพย์ (over-the-counter market) รวมทั้งตลาดในท้องถิ่นและในภูมิภาค)
 - 4.1.3 บริษัทใหญ่ไม่นำส่งหรืออยู่ในกระบวนการของการนำส่งงบการเงินของบริษัทให้แก่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่น เพื่อวัตถุประสงค์ในการออกขายหลักทรัพย์ใดๆ ในตลาดสาธารณะ และ

- 4.1.4 บริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดหรือบริษัทใหญ่ในลำดับระหว่างกลางได้จัดทำทางการเงินรวมเผยแพร่เพื่อประโยชน์ของสาธารณชนซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินแล้ว
- 4.2 โครงการผลประโยชน์หลังจากการจ้างงาน หรือโครงการผลประโยชน์ระยะยาวอื่นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)

การควบคุม

- 5 ผู้ลงทุนต้องกำหนดว่าเป็นบริษัทใหญ่หรือไม่ โดยการประเมินเรื่องการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน โดยไม่คำนึงถึงลักษณะของความเกี่ยวข้องกับกิจการ (ผู้ได้รับการลงทุน)
- 6 ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อกิจการเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนและมีความสามารถในการทำให้เกิดผลกระทบต่อผลตอบแทนจากอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- 7 ดังนั้น ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนถ้าผู้ลงทุนเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้
- 7.1 การมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 10 ถึง 14)
- 7.2 การเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 15 ถึง 16) และ
- 7.3 ความสามารถในการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ทำให้เกิดผลกระทบต่อจำนวนเงินผลตอบแทนของผู้ลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 17 ถึง 18)
- 8 ผู้ลงทุนต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์ทั้งหมดเมื่อทำการประเมินว่ามีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องทบทวนการประเมินถ้าข้อเท็จจริงและสถานการณ์บ่งชี้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบการควบคุมตั้งแต่หนึ่งหรือมากกว่านั้นของทั้ง 3 องค์ประกอบตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 7 (ดูย่อหน้าที่ 80 ถึง 85)
- 9 ผู้ลงทุนตั้งแต่สองคนหรือมากกว่านั้นร่วมกันควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการร่วมกันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ไม่มีผู้ลงทุนรายใดสามารถสั่งการกิจกรรมโดยปราศจากการร่วมมือกับบุคคลอื่นๆ ผู้ลงทุนแต่ละรายไม่สามารถควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนแต่ละคนจะบันทึกบัญชีส่วนได้เสียของตนในผู้ได้รับการลงทุน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

อำนาจ

- 10 ผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนเมื่อสิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ กิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน
- 11 อำนาจเกิดจากสิทธิ ในบางครั้งการประเมินอำนาจเป็นเรื่องตรงไปตรงมา เช่น เมื่ออำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนได้มาจากสิทธิในการออกเสียงที่ได้รับจากตราสารทุนโดยตรงและเพียงอย่างเดียว เช่น หุ้น และสามารถประเมินได้จากการพิจารณาสิทธิในการออกเสียงจากการถือหุ้นดังกล่าว ในกรณีอื่น การประเมินจะซับซ้อนและต้องใช้เวลามากกว่าหนึ่งปัจจัยในการพิจารณา เช่น เมื่ออำนาจเกิดจากหนึ่งข้อตกลงตามสัญญาหรือมากกว่านั้น
- 12 ผู้ลงทุนซึ่งมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องถือว่ามีอำนาจ ถึงแม้ว่าสิทธินั้นยังมีได้มีการใช้ก็ตาม หลักฐานซึ่งแสดงว่าผู้ลงทุนสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะช่วยในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่ แต่หลักฐานเหล่านั้นไม่เป็นข้อสรุปด้วยตัวของมันเองในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่
- 13 ในกรณีที่ผู้ลงทุนสองคนหรือมากกว่านั้น เมื่อสิทธิที่มีอยู่ของแต่ละคนทำให้มีความสามารถเป็นเอกภาพในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนที่มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนเป็นผู้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- 14 ผู้ลงทุนสามารถมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนได้ ถึงแม้ว่าสิทธิที่มีอยู่ของกิจการอื่นจะทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เมื่ออีกกิจการหนึ่งมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามผู้ลงทุนซึ่งถือเพียงสิทธิเพื่อการคุ้มครองไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข28) และดังนั้นถือว่าไม่ได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน

ผลตอบแทน

- 15 ผู้ลงทุนมีการเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน เมื่อผลตอบแทนของผู้ลงทุนจากการเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นมีโอกาสที่จะผันแปรตามผลการดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุน โดยผลตอบแทนของผู้ลงทุนนั้นเป็นกำไรเพียงอย่างเดียวหรือขาดทุนเพียงอย่างเดียว หรือทั้งกำไรและขาดทุน
- 16 ถึงแม้ว่าจะมีผู้ลงทุนรายเดียวที่สามารถควบคุมผู้ได้รับการลงทุนได้ แต่กิจการมากกว่าหนึ่งรายสามารถมีส่วนแบ่งในผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน เช่น ผู้ถือหุ้นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม สามารถมีส่วนแบ่งในกำไรหรือการจ่ายปันผลของผู้ได้รับการลงทุน

ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน

- 17 ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อผู้ลงทุนไม่เพียงมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน และเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน แต่ยังสามารถใช้อำนาจในการทำให้เกิดผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ลงทุนจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนนั้น
- 18 ดังนั้นผู้ลงทุนที่มีสิทธิในการตัดสินใจ ต้องพิจารณาว่าเป็นตัวการหรือตัวแทน ผู้ลงทุนที่เป็นตัวแทนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ๗58 ถึง ๗72 ไม่เป็นผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหากใช้สิทธิในการตัดสินใจตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อกำหนดทางการบัญชี

- 19 บริษัทใหญ่ต้องจัดทำงบการเงินรวมโดยใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับรายการที่เหมือนกันและเหตุการณ์อื่น ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน
- 20 การจัดทำงบการเงินรวมของผู้ได้รับการลงทุนต้องเริ่มตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน และสิ้นสุดเมื่อผู้ลงทุนสูญเสียการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- 21 ย่อหน้าที่ ๗86 ถึง ๗93 ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติในการจัดทำงบการเงินรวม

ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

- 22 บริษัทใหญ่ต้องนำเสนอส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในงบแสดงฐานะการเงินรวมในส่วนของเจ้าของแยกจากส่วนของเจ้าของที่เป็นของบริษัทใหญ่
- 23 การเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อยที่มีได้เป็นผลจากการที่บริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมบริษัทย่อยถือเป็นรายการในส่วนของเจ้าของ (กล่าวคือรายการกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ)
- 24 ย่อหน้าที่ ๗94 ถึง ๗96 ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในงบการเงินรวม

การสูญเสียการควบคุม

- 25 ในกรณีที่บริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย บริษัทใหญ่ต้องปฏิบัติดังนี้
 - 25.1 ต้องตัดรายการสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อยเดิมที่เคยมีการควบคุมออกจากงบแสดงฐานะการเงินรวม
 - 25.2 รับรู้เงินลงทุนที่เหลือในบริษัทย่อยเดิมที่เคยมีการควบคุมในมูลค่ายุติธรรม เมื่อสูญเสียการควบคุมและหลังจากนั้นรับรู้เงินลงทุนและรายการลูกหนี้หรือเจ้าหนี้กับบริษัทย่อยเดิมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมูลค่ายุติธรรมที่กล่าวถึงนั้นถือเป็นมูลค่ายุติธรรมเริ่มแรกที่รับรู้ของสินทรัพย์ทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือเป็นราคาทุนเริ่มแรกที่รับรู้ของเงินลงทุนในบริษัทร่วมหรือการร่วมค้า

- 25.3 รับรู้กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการสูญเสียการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียเดิมที่เคยมีการควบคุม
- 26 ย่อหน้าที่ ๗97 ถึง ๗99 ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการสูญเสียการควบคุม

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

งบการเงินรวม	งบการเงินของกลุ่มกิจการที่มีการนำเสนอสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยเสมือนว่าเป็นของหน่วยงานทางเศรษฐกิจหน่วยงานเดียว
การควบคุมผู้ได้รับการลงทุน	ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อผู้ลงทุนเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน และมีความสามารถที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อผลตอบแทนนั้นจากการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
ผู้ตัดสินใจ	กิจการที่มีสิทธิในการตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นตัวการหรือตัวแทนเพื่อกิจการอื่น
กลุ่มกิจการ	บริษัทใหญ่และบริษัทย่อย
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	ส่วนได้เสียในบริษัทย่อยที่ไม่ได้เป็นของบริษัทใหญ่ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม
บริษัทใหญ่	กิจการซึ่งควบคุมกิจการอื่นหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น
อำนาจ	สิทธิที่มีอยู่ที่ทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
สิทธิเพื่อการคุ้มครอง	สิทธิที่มีการออกแบบเพื่อคุ้มครองส่วนได้เสียของผู้ที่ถือสิทธินั้นโดยปราศจากการให้อำนาจเหนือกิจการที่สิทธินั้นเกี่ยวข้อง
กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุนที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน
สิทธิในการถอดถอน	สิทธิในการถอดถอนผู้ตัดสินใจจากอำนาจตัดสินใจ
บริษัทย่อย	กิจการที่ถูกควบคุมโดยอีกกิจการหนึ่ง

คำนิยามต่อไปนี้มีอธิบายใน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยส่วนได้เสียในกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน (เมื่อมีการประกาศใช้) และใช้ความหมายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บริษัทร่วม
- ส่วนได้เสียในกิจการอื่น
- การร่วมค้า
- ผู้บริหารสำคัญ
- กิจการที่เกี่ยวข้องกัน
- อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินซึ่งอธิบายแนวทางปฏิบัติของย่อหน้าที่ 1 ถึง 26 และเป็นข้อกำหนดเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ข1 ตัวอย่างในภาคผนวกนี้แสดงให้เห็นสถานการณ์สมมติ ถึงแม้ว่าบางแง่มุมของตัวอย่างอาจนำเสนอในรูปแบบตามความเป็นจริง ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ทั้งหมดของรูปแบบข้อเท็จจริงบางอย่างจะต้องนำมาประเมินเมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาประยุกต์ใช้

การประเมินการควบคุม

- ข2 ในการกำหนดว่ามีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องมีการประเมินว่าตนมีสิ่งดังต่อไปนี้หรือไม่
- ข2.1 อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
 - ข2.2 การเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน และ
 - ข2.3 ความสามารถในการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนทำให้เกิดผลกระทบต่อจำนวนเงินผลตอบแทนของผู้ลงทุน
- ข3 การพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้อาจช่วยในการกำหนดว่ามีการควบคุม
- ข3.1 วัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข8)
 - ข3.2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องคืออะไร และมีการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนั้นอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ ข11 ถึง ข13)
 - ข3.3 สิทธิของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข14 ถึง ข54)
 - ข3.4 ผู้ลงทุนเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข55 ถึง ข57) และ
 - ข3.5 ผู้ลงทุนสามารถใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนทำให้เกิดผลกระทบต่อจำนวนเงินผลตอบแทนของผู้ลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข58 ถึง ข72)
- ข4 เมื่อมีการประเมินการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาลักษณะของความสัมพันธ์ของตนกับกิจการอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข73 ถึง ข75)

วัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน

ข5 เมื่อมีการประเมินการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน เพื่อที่จะระบุกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีการตัดสินใจในกิจกรรม

ที่เกี่ยวข้องอย่างไร ใครมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมเหล่านั้น และใครเป็นผู้รับผลตอบแทนจากกิจกรรมเหล่านั้น

- ข6 เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน อาจจะชัดเจนว่าผู้ได้รับการลงทุนถูกควบคุมโดยตราสารทุนที่ให้สิทธิในการออกเสียงตามสัดส่วนที่ลงทุนแก่ผู้ลงทุน เช่น หุ้นสามัญของผู้ได้รับการลงทุน ในกรณีนี้ หากไม่มีข้อตกลงเพิ่มเติมที่มีผลต่อการตัดสินใจ การประเมินการควบคุมจะเน้นความสามารถในการใช้สิทธิออกเสียงที่เพียงพอในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานและการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข34 ถึง ข50) ในกรณีที่ตรงไปตรงมามากที่สุด ผู้ลงทุนที่ถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในกรณีที่ไม่มี่ปัจจัยอื่นอีกจะเป็นผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- ข7 ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ในกรณีที่ซับซ้อน อาจจำเป็นที่ต้องพิจารณาถึงบางปัจจัยหรือปัจจัยอื่นทั้งหมดในย่อหน้าที่ ข3
- ข8 ผู้ได้รับการลงทุนนั้นอาจถูกออกแบบเพื่อให้สิทธิในการออกเสียงไม่เป็นปัจจัยสำคัญว่าใครเป็นผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน เช่น เมื่อสิทธิในการออกเสียงเกี่ยวข้องกับงานด้านการบริหารเท่านั้น และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการสั่งการจากข้อตกลงตามสัญญา ในกรณีนี้ การพิจารณาของผู้ลงทุนในเรื่องของวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนต้องรวมถึงการพิจารณาความเสี่ยงที่ผู้ได้รับการลงทุนเปิดรับ ความเสี่ยงที่มีการออกแบบให้ส่งผ่านไปยังกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนและผู้ลงทุนเปิดรับความเสี่ยงเหล่านั้นบางส่วนหรือทั้งหมด การพิจารณาความเสี่ยงนั้นไม่เพียงรวมถึงผลกระทบในทางลบแต่รวมถึงโอกาสในทางบวกด้วย

อำนาจ

- ข9 การที่จะมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน สิทธิที่มีอยู่ต้องทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินอำนาจต้องพิจารณาสิทธิที่มีความสำคัญและสิทธิที่มีใช้สิทธิเพื่อการคุ้มครอง (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข28)
- ข10 การตัดสินใจว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทำอย่างไร และสิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องและทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- ข11 สำหรับผู้ได้รับการลงทุนหลายแห่ง กิจกรรมการดำเนินงานและกิจกรรมการจัดหาเงินหลายแบบมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของกิจการ ตัวอย่างของกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง
- ข11.1 การซื้อและขายสินค้าหรือบริการ
 - ข11.2 การจัดการสินทรัพย์ทางการเงินตลอดอายุของสินทรัพย์ (รวมถึงสินทรัพย์ที่ผิदनัดชำระหนี้)
 - ข11.3 การเลือก การได้มาหรือการจำหน่ายสินทรัพย์
 - ข11.4 การวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หรือกระบวนการใหม่ๆ และ
 - ข11.5 การกำหนดโครงสร้างของเงินทุนหรือการได้รับเงินทุน

ข12 ตัวอย่างของการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง

ข12.1 การตัดสินใจในการดำเนินงานและการลงทุนของผู้ได้รับการลงทุนนั้นรวมถึงงบประมาณและ

ข12.2 การแต่งตั้งและการกำหนดค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนหรือผู้ให้บริการและการยกเลิกบริการนั้น หรือการจ้างงาน

ข13 ในบางสถานการณ์ กิจกรรมทั้งก่อนและหลังการเกิดของสถานการณ์เฉพาะอาจเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เมื่อผู้ลงทุนสองคนหรือมากกว่าสองคนขึ้นไปมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนต้องกำหนดว่าผู้ลงทุนคนใดที่สามารถสั่งการกิจกรรมที่ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนที่สอดคล้องกับสิทธิในการตัดสินใจเห็นชอบ (ดูย่อหน้าที่ 13) ผู้ลงทุนต้องมีการทบทวนการประเมินนี้ตลอดเวลาเมื่อมีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 1

ผู้ลงทุนสองกลุ่มได้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนเพื่อพัฒนาและทำการตลาดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ผู้ลงทุนคนแรกรับผิดชอบในการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์นั้น ซึ่งเป็นฝ่ายเดียวที่สามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการขอการรับรองทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หลังจากที่ได้รับ การรับรองทางกฎหมายแล้ว ผู้ลงทุนอีกกลุ่มจะทำการผลิตและการตลาดต่อไป ซึ่งผู้ลงทุนกลุ่มนี้จะเป็นฝ่ายเดียวที่สามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตและการตลาด ในกรณีที่กิจกรรมการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมายกับกิจกรรมการผลิตและการตลาดมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจเท่ากัน ผู้ลงทุนแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องพิจารณาว่ากิจกรรมใดมีผลกระทบโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน จากที่กล่าวมาแล้วว่าผู้ลงทุนแต่ละฝ่ายจะต้องพิจารณาว่ากิจกรรมการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมาย หรือกิจกรรมการผลิตและการตลาดมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน และใครสามารถสั่งการกิจกรรมนั้น ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนรายใดมีอำนาจ ผู้ลงทุนจะพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- (1) วัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน
- (2) ปัจจัยที่กำหนดกำไรขั้นต้น รายได้ และมูลค่าของผู้ได้รับการลงทุน หรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์
- (3) ผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนจากอำนาจการตัดสินใจของผู้ลงทุนแต่ละรายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในข้อ (ข) และ
- (4) การเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนของผู้ลงทุน

ตามตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนจะพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ด้วย

- (5) ความไม่แน่นอนและความพยายามที่ใช้ในการได้รับรองทางกฎหมาย (พิจารณาถึงความสำเร็จของผู้ลงทุนเกี่ยวกับการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ผ่านมา) และ
- (6) ผู้ลงทุนรายได้ควบคุมผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์หลังจากระยะเวลาของการพัฒนาประสบความสำเร็จ

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 2

กิจการลงทุนแห่งหนึ่ง (ผู้ได้รับการลงทุน) มีการจัดตั้งและได้รับทุนจากตราสารหนี้ซึ่งถือโดยผู้ลงทุน (ผู้ลงทุนในหนี้) และตราสารทุนซึ่งถือโดยผู้ลงทุนอื่นจำนวนหนึ่ง ส่วนที่เป็นทุน (Equity Tranche) ถูกออกแบบมาเพื่อรับผลขาดทุนแรกและรับผลตอบแทนส่วนที่เหลือของผู้ได้รับการลงทุน โดยหนึ่งในผู้ลงทุนในตราสารทุนซึ่งถือหุ้นร้อยละ 30 ของส่วนของผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้จัดการสินทรัพย์ ผู้ได้รับการลงทุนใช้เงินที่ได้มาเพื่อซื้อกลุ่มการลงทุน (portfolio) ในสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งทำให้ผู้ได้รับการลงทุนเปิดรับในเรื่องความเสี่ยงด้านเครดิตที่อาจเป็นไปได้ที่เกี่ยวข้องกับการผิดนัดชำระเงินต้นและดอกเบี้ยของสินทรัพย์ รายการที่มีการขายให้แก่ผู้ลงทุนในตราสารหนี้โดยถือเป็นการลงทุนที่มีการเปิดรับความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำกว่าความเป็นไปได้ที่สินทรัพย์ในกลุ่มการลงทุนจะผิดนัดชำระ เนื่องจากลักษณะของสินทรัพย์และเนื่องจากส่วนที่เป็นทุนถูกออกแบบมาให้การขาดทุนแรกของผู้ได้รับการลงทุน ผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากการบริหารกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือก การซื้อและการจำหน่ายสินทรัพย์ ภายใต้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกลุ่มการลงทุนและการจัดการเมื่อกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ผิดนัดชำระ กิจกรรมเหล่านั้นจะมีการจัดการโดยผู้บริหารสินทรัพย์จนกว่าการผิดนัดชำระถึงสัดส่วนที่ระบุไว้ของมูลค่ากลุ่มการลงทุน (ได้แก่ เมื่อมูลค่าของกลุ่มการลงทุนถึงระดับที่ส่วนของทุนของผู้ได้รับการลงทุนถูกใช้ไปทั้งหมด) ณ เวลานั้น ผู้ดูแลกองทุนภายนอกจะจัดการสินทรัพย์ตามคำสั่งของผู้ลงทุนในตราสารหนี้ การจัดการกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุนเป็นกิจกรรมหลักของผู้ได้รับการลงทุน ผู้จัดการสินทรัพย์มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจนกว่าสินทรัพย์ที่ผิดนัดชำระจะถึงสัดส่วนที่ระบุไว้ของมูลค่ากลุ่มการลงทุน ผู้ลงทุนในตราสารหนี้สามารถสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเมื่อมูลค่าของสินทรัพย์ที่ผิดนัดชำระเงินผ่านพ้นสัดส่วนที่ระบุไว้ของมูลค่ากลุ่มการลงทุน ผู้จัดการสินทรัพย์และผู้ลงทุนในตราสารหนี้แต่ละฝ่ายควรกำหนดว่าพวกเขาสามารถสั่งการกิจกรรมที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนได้หรือไม่ รวมถึงพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนและการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนที่มีต่อแต่ละฝ่าย

สิทธิที่ให้ผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน

- ข14 อำนาจเกิดจากสิทธิ เพื่อให้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน สิทธิที่มีอยู่ต้องทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง สิทธิที่อาจให้อำนาจแก่ผู้ลงทุนมีความแตกต่างกันระหว่างผู้ได้รับการลงทุน
- ข15 ตัวอย่างของสิทธิ ไม่ว่าจะแต่ละรายหรือรวมกัน สามารถให้อำนาจผู้ลงทุนซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง
- ข15.1 สิทธิในรูปแบบของสิทธิในการออกเสียง (หรือ สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้) ของผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข34 ถึง ข50)
 - ข15.2 สิทธิในการแต่งตั้ง การมอบหมาย หรือการถอดถอนสมาชิกของผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - ข15.3 สิทธิในการแต่งตั้ง หรือถอดถอนอีกกิจการหนึ่งซึ่งเป็นผู้สั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - ข15.4 สิทธิในการสั่งการผู้ได้รับการลงทุนให้เข้าทำรายการ หรือคัดค้านการเปลี่ยนแปลงในรายการเพื่อประโยชน์ของผู้ลงทุน และ
 - ข15.5 สิทธิอื่น (เช่น สิทธิในการตัดสินใจที่ระบุไว้ในสัญญาการบริหาร) ซึ่งให้ผู้ถือมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข16 โดยทั่วไป เมื่อผู้ได้รับการลงทุนมีกิจกรรมการดำเนินงานและกิจกรรมการจัดหาเงินหลายอย่างซึ่งมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน และเมื่อการตัดสินใจที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านี้ต้องทำอย่างต่อเนื่องควรเป็นสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายกันที่ให้อำนาจแก่ผู้ลงทุน ไม่ว่าจะแต่ละรายหรือรวมกันกับข้อตกลงอื่น
- ข17 เมื่อสิทธิการออกเสียงไม่สามารถมีผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน เช่น เมื่อสิทธิในการออกเสียงเกี่ยวข้องกับงานบริหารเท่านั้น และข้อตกลงตามสัญญาเป็นตัวกำหนดทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนต้องประเมินข้อตกลงตามสัญญาเหล่านั้นเพื่อกำหนดว่าตนมีสิทธิเพียงพอที่ให้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีสิทธิเพียงพอที่ให้อำนาจหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข8) และข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข51 ถึง ข54 ร่วมกับ ย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข20
- ข18 ในบางสถานการณ์ อาจจะยากที่จะกำหนดว่าสิทธิของผู้ลงทุนมีเพียงพอที่จะให้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ในกรณีนี้เพื่อให้การประเมินอำนาจสามารถทำได้ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาหลักฐานว่าตนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพียงผู้เดียวหรือไม่ การพิจารณานั้นคำนึงถึง แต่ไม่จำกัดเพียงรายการต่อไปนี้ ซึ่งเมื่อพิจารณาร่วมกับสิทธิและข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20 อาจให้หลักฐานว่าสิทธิของผู้ลงทุนเพียงพอที่จะให้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข18.1 ผู้ลงทุนแม้ว่าไม่มีสิทธิตามสัญญา สามารถแต่งตั้ง หรือให้การอนุมัติผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- ข18.2 ผู้ลงทุนแม้ว่าไม่มีสิทธิตามสัญญา สามารถสั่งการผู้ได้รับการลงทุนให้เข้าทำรายการหรือคัดค้านการเปลี่ยนแปลงรายการที่มีนัยสำคัญ เพื่อประโยชน์ของผู้ลงทุน
- ข18.3 ผู้ลงทุนสามารถมีอิทธิพลในกระบวนการเสนอชื่อเพื่อเลือกสมาชิกของผู้กำกับดูแลของผู้ได้รับการลงทุน หรือการได้รับมอบอำนาจในสิทธิออกเสียงจากผู้ถือรายอื่น
- ข18.4 ผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนคือบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุน (เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (chief executive officer) ของผู้ได้รับการลงทุนและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของผู้ลงทุนเป็นคนเดียวกัน)
- ข18.5 ส่วนใหญ่ของสมาชิกที่มีหน้าที่กำกับดูแลผู้ได้รับการลงทุนเป็นบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุน
- ข19 บางครั้งมีข้อบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์พิเศษกับผู้ได้รับการลงทุน ที่ชี้แนะว่าผู้ลงทุนมีส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนมากกว่าส่วนได้เสียแบบตั้งรับ (a passive interest) ความมียู่ของแต่ละข้อบ่งชี้หรือข้อบ่งชี้ประกอบกันบางอย่างมิได้หมายความว่าเข้าเงื่อนไขของอำนาจเสมอไป อย่างไรก็ตามการมีส่วนได้เสียที่มากกว่าส่วนได้เสียแบบตั้งรับในผู้ได้รับการลงทุนนั้นอาจบ่งชี้ว่ามีสิทธิอื่นที่เกี่ยวข้องอื่นเพียงพอที่สามารถให้อำนาจหรือไม่ หรือให้หลักฐานถึงอำนาจที่มีอยู่เหนือผู้ได้รับการลงทุน เช่น การที่ผู้ลงทุนมีส่วนได้เสียมากกว่าส่วนได้เสียแบบตั้งรับ และประกอบกับสิทธิอื่นอาจบ่งชี้อำนาจได้ดังนี้
- ข19.1 ผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นพนักงานปัจจุบันหรือเคยเป็นพนักงานของผู้ลงทุน
- ข19.2 การดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุนขึ้นอยู่กับผู้ลงทุน ดังเช่นสถานการณ์ดังต่อไปนี้
- ข19.2.1 ผู้ได้รับการลงทุนพึ่งพาเงินทุนจากผู้ลงทุนในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญของการดำเนินงาน
- ข19.2.2 ผู้ลงทุนให้การค้ำประกันภาระผูกพันของกิจการในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญ
- ข19.2.3 ผู้ได้รับการลงทุนขึ้นอยู่กับผู้ลงทุนในบริการที่สำคัญ เทคโนโลยี วัสดุหรือวัตถุดิบ
- ข19.2.4 ผู้ลงทุนมีการควบคุมสินทรัพย์ เช่น ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายทางการค้าที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหลักของผู้ได้รับการลงทุน
- ข19.2.5 ผู้ได้รับการลงทุนพึ่งพาผู้ลงทุนในเรื่องผู้บริหารสำคัญ เช่น เมื่อบุคลากรของผู้ลงทุนมีความรู้ความชำนาญเฉพาะในการดำเนินงานหลักของผู้ได้รับการลงทุน
- ข19.3 กิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุนในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญเกี่ยวข้องหรือเป็นการดำเนินการแทนผู้ลงทุน
- ข19.4 การเปิดรับหรือสิทธิของผู้ลงทุนในผลตอบแทนจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนไม่เป็นสัดส่วนกับสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายคลึงกัน เช่น อาจมีบางสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนมีสิทธิหรือเปิดรับผลตอบแทนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผลตอบแทนของผู้ได้รับการ

ลงทุนแต่ถือสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน

- ข20 การเปิดรับหรือสิทธิในความผันแปรของผลตอบแทนของผู้ลงทุนจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนยิ่งมาก ยิ่งมีแรงจูงใจสำหรับผู้ลงทุนในการได้สิทธิที่เพียงพอที่จะให้อำนาจ ดังนั้น การเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนที่สูงเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนอาจมีอำนาจ อย่างไรก็ตาม ขอบเขตของการเปิดรับของผู้ลงทุนด้วยตัวของมันเองไม่ได้กำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่
- ข21 เมื่อปัจจัยในย่อหน้าที่ ข18 และข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20 มีการพิจารณาร่วมกันกับสิทธิของผู้ลงทุน ต้องให้น้ำหนักมากกับหลักฐานเรื่องอำนาจตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ ข18

สิทธิที่มีความสำคัญ

- ข22 ในการประเมินว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่จะพิจารณาเพียงสิทธิที่มีความสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (ถือโดยผู้ลงทุนและอื่น ๆ) สิทธิจะมีความสำคัญ เมื่อผู้ถือต้องมีความสามารถในการใช้สิทธิในทางปฏิบัติ
- ข23 การกำหนดว่าสิทธิมีความสำคัญหรือไม่ต้องใช้ดุลยพินิจ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงทั้งหมดและสถานการณ์นั้น ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในการกำหนดรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อต่อไปนี้
- ข23.1 มีอุปสรรค (ทางเศรษฐกิจหรืออื่น ๆ) ที่ป้องกันผู้ถือรายหนึ่ง (หรือผู้ถือหลายราย) จากการใช้สิทธิ ตัวอย่างของอุปสรรคดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง
- ข23.1.1 บทลงโทษทางการเงิน และแรงจูงใจที่จะป้องกัน (หรือยับยั้ง) ผู้ถือในการใช้สิทธิ
- ข23.1.2 ราคาใช้สิทธิ หรือราคาแปลงสภาพ ที่ทำให้เกิดอุปสรรคทางการเงินที่ป้องกันผู้ถือ (หรือยับยั้ง) จากการใช้สิทธิ
- ข23.1.3 เงื่อนไขและสถานการณ์ที่จะทำให้ไม่ได้ใช้สิทธิ เช่น เงื่อนไขที่ทำให้เวลาการใช้สิทธิสั้นลง
- ข23.1.4 ขาดหรือไม่ชัดเจนซึ่งกลไกในเอกสารจัดตั้งผู้ได้รับการลงทุนที่สมเหตุสมผล หรือกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ที่จะยินยอมให้ผู้ถือได้ใช้สิทธิ
- ข23.1.5 ผู้ถือที่มีสิทธิไม่สามารถได้รับข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้สิทธิ
- ข23.1.6 อุปสรรคในการดำเนินงานหรือแรงจูงใจที่จะป้องกัน (หรือยับยั้ง) ผู้ถือจากการใช้สิทธิ (ปราศจากซึ่งผู้จัดการที่เต็มใจหรือมีความสามารถในการให้บริการที่มีความเชี่ยวชาญ หรือผู้ที่มีความสามารถในการให้บริการและเข้ารับส่วนได้เสียอื่นที่ถือโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ)
- ข23.1.7 กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ป้องกันไม่ให้ผู้ถือหุ้นใช้สิทธิ (เช่น นักลงทุนต่างชาติถูกห้ามไม่ให้ใช้สิทธิ)
- ข23.2 เมื่อการใช้สิทธินั้นกำหนดให้มีความเห็นชอบมากกว่าหนึ่งราย หรือเมื่อสิทธิมีการถือมากกว่าหนึ่งราย ไม่ว่าจะมียกเว้นที่ทำให้ผู้ถือหุ้นเหล่านั้นมีความสามารถในการปฏิบัติใน

การใช้สิทธิร่วมกันหากเลือกที่จะปฏิบัติเช่นนั้นหรือไม่ การที่ไม่ถือสิทธิเหล่านี้เป็นข้อบ่งชี้ว่าสิทธินั้นไม่มีความสำคัญ ยังมีหลายฝ่ายซึ่งต้องมีการตกลงกันในการใช้สิทธิ ซึ่งเป็นไปได้ไม่น้อยที่สิทธินั้นจะมีความสำคัญ อย่างไรก็ตามคณะกรรมการที่มีสมาชิกที่เป็นอิสระจากผู้ตัดสินใจอาจจะเป็นกลไกสำหรับผู้ลงทุนหลายรายในการดำเนินการร่วมกันในการใช้สิทธิ ดังนั้นสิทธิในการถอดถอนซึ่งสามารถดำเนินการโดยคณะกรรมการที่เป็นอิสระจะมีความเป็นไปได้มากที่จะมีความสำคัญมากกว่าการใช้สิทธิของผู้ลงทุนแต่ละรายจำนวนมาก

ข23.3 ผู้ถือสิทธิรายหนึ่งหรือมากกว่าหลายรายจะได้รับผลประโยชน์จากการใช้สิทธินั้นหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้ถือสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ในผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข47 ถึง ข50) ต้องพิจารณาราคาในการใช้สิทธิหรือราคาแปลงสภาพของเครื่องมือ ข้อตกลงและเงื่อนไขของสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้มีความเป็นไปได้มากที่จะมีความสำคัญเมื่อเครื่องมืออยู่ในภาวะสมควรใช้สิทธิ (in the money) หรือผู้ลงทุนจะได้รับผลประโยชน์จากเหตุผลอื่น (เช่น การรับรู้ของการผนึกกัน (synergies) ระหว่างผู้ลงทุนกับผู้ได้รับการลงทุน) จากการใช้สิทธิหรือการแปลงสภาพของเครื่องมือ

ข24 เพื่อที่จะให้มีความสำคัญ ต้องมีการใช้สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งโดยปกติต้องสามารถใช้สิทธิได้ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามบางครั้งสิทธินั้นสามารถมีความสำคัญด้วยแม้ว่าสิทธินั้นยังไม่สามารถใช้ได้ในปัจจุบัน

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 3

ผู้ได้รับการลงทุนมีการประชุมผู้ถือหุ้นประจำปีเพื่อการตัดสินใจกำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ตารางการประชุมผู้ถือหุ้นครั้งต่อไปจะเกิดขึ้นอีกใน 8 เดือนข้างหน้า อย่างไรก็ตามผู้ถือหุ้นแต่ละรายหรือหลายรายรวมกันแล้วอย่างน้อยร้อยละ 5 ของสิทธิในการออกเสียง สามารถเรียกประชุมวาระพิเศษเพื่อเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีอยู่เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ แต่มีข้อกำหนดต้องแจ้งผู้ถือหุ้นรายอื่นหมายความว่า การประชุมดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการได้อย่างน้อย 30 วัน นโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้เฉพาะในการประชุมผู้ถือหุ้นวาระพิเศษหรือการประชุมซึ่งมีตารางกำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งรวมถึงการอนุมัติการขายสินทรัพย์ที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับการตัดสินใจในการลงทุนหรือการจำหน่ายการลงทุนที่มีนัยสำคัญ

รูปแบบข้อเท็จจริงข้างต้นนั้นสามารถประยุกต์ใช้กับตัวอย่าง 3ก ถึง 3ง ตัวอย่างดังต่อไปนี้แต่ละตัวอย่างแยกพิจารณาจากกัน

ตัวอย่าง 3ก

ผู้ลงทุนถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนนั้นมีความสำคัญเนื่องจากผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้เมื่อผู้ลงทุนต้องการ ข้อเท็จจริงที่ผู้ลงทุนต้องใช้เวลา 30 วันก่อนที่ผู้ลงทุนสามารถใช้สิทธิในการออกเสียงได้นั้นไม่ได้ทำให้ผู้ลงทุนไม่มีความสามารถในปัจจุบันเพื่อสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ได้หุ้นมา

ตัวอย่าง 3ข

ผู้ลงทุนทำสัญญาล่วงหน้าเพื่อที่จะได้หุ้นส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน สัญญาล่วงหน้าต้องมีการชำระเงินภายใน 25 วัน ผู้ถือหุ้นเดิมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการประชุมในวาระพิเศษจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้เวลาอย่างน้อย 30 วัน ซึ่งในเวลานั้นสัญญาล่วงหน้าก็จะได้รับการชำระเงิน ดังนั้นผู้ลงทุนมีสิทธิที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ตามตัวอย่างข้อ 3ก (กล่าวคือ ผู้ลงทุนที่ถือสัญญาล่วงหน้าสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้เมื่อผู้ลงทุนต้องการ) สัญญาล่วงหน้าของผู้ลงทุนนั้นมีความสำคัญที่ทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการกำหนดทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ แม้ก่อนที่มีการชำระเงินในสัญญาล่วงหน้า

ตัวอย่าง 3ค

ผู้ลงทุนที่ถือตราสารสิทธิเลือกที่สำคัญในการได้มาซึ่งหุ้นส่วนใหญ่ของผู้ได้รับการลงทุนโดยสามารถใช้สิทธิได้ภายใน 25 วันและอยู่ในภาวะสมควรใช้สิทธิอย่างยิ่ง (deeply in the money) ข้อสรุปเหมือนตัวอย่าง 3ข

ตัวอย่าง 3ง

ผู้ลงทุนทำสัญญาล่วงหน้าเพื่อที่จะได้มาซึ่งหุ้นส่วนใหญ่ของผู้ได้รับการลงทุน โดยไม่ได้มีสิทธิที่เกี่ยวข้องอื่นเหนือผู้ได้รับการลงทุน สัญญาล่วงหน้าต้องมีการชำระเงินภายใน 6 เดือน ข้อแตกต่างกับตัวอย่างข้างต้นคือผู้ลงทุนไม่มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ แต่ผู้ถือหุ้นเดิมมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากผู้ถือหุ้นเดิมสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ก่อนที่จะมีการชำระเงินในสัญญาล่วงหน้า

ข25 สิทธิที่มีความสำคัญซึ่งสามารถใช้สิทธิได้โดยกิจการอื่นสามารถป้องกันผู้ลงทุนจากการเข้าควบคุมผู้ได้รับการลงทุน สิทธิที่มีความสำคัญดังกล่าวไม่จำเป็นที่ผู้ถือจะมีความสามารถในการเป็นผู้ริเริ่มตัดสินใจ トラバドที่สิทธินั้นไม่ใช่เพียงเพื่อการคุ้มครอง (ดูย่อหน้าที่ ข26 - ข28) สิทธิที่มีความสำคัญที่ถือโดยกิจการอื่นอาจจะสามารถป้องกันผู้ลงทุนในการเข้าควบคุมผู้ได้รับการลงทุนได้ถึงแม้ว่าสิทธินั้นจะให้ผู้ถือเพียงแค่ความสามารถในปัจจุบันเพื่ออนุมัติหรือขัดขวาง (block) การตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

สิทธิเพื่อการคุ้มครอง

- ข26 ในการประเมินว่าสิทธินั้นให้อำนาจผู้ลงทุนเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องประเมินว่าสิทธิที่มีอยู่กับสิทธิที่ผู้อื่นถือกันเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครองหรือไม่ สิทธิเพื่อการคุ้มครองเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงพื้นฐานในกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน หรือการนำมาใช้ในสถานการณ์ ยกเว้น อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกสิทธิที่นำมาใช้กับสถานการณ์ยกเว้น หรือสิทธิที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมี เหตุการณ์บางอย่างจะเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครอง (ดูย่อหน้าที่ ข13 และ ข53)
- ข27 เนื่องจากสิทธิเพื่อการคุ้มครองมีการออกแบบมาให้คุ้มครองส่วนได้เสียของผู้ถือโดยที่มิได้ให้อำนาจควบคุมเหนือผู้ได้รับการลงทุนที่สิทธินั้นเกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนที่ถือเฉพาะสิทธิเพื่อการคุ้มครอง ไม่สามารถมีอำนาจ หรือป้องกันผู้อื่นจากการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนได้ (ดูย่อหน้าที่ 14)
- ข28 ตัวอย่างของสิทธิเพื่อการคุ้มครองรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อต่อไปนี้
- ข28.1 สิทธิของผู้ให้กู้ยืมในการจำกัดผู้กู้ยืมจากกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน ความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของผู้กู้ยืมที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ให้กู้ยืม
- ข28.2 สิทธิของผู้ถือในส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมของผู้ได้รับการลงทุนในการอนุมัติ รายจ่ายฝ่ายทุนที่สูงกว่าปกติของธุรกิจ หรือการอนุมัติการออกตราสารทุน หรือ ตราสารหนี้
- ข28.3 สิทธิของผู้ให้กู้ยืมที่จะควบคุมสินทรัพย์ของผู้กู้ยืม หากผู้กู้ยืมไม่สามารถปฏิบัติ ตามเงื่อนไขการชำระหนี้ที่ระบุไว้

แฟรนไชส์

- ข29 สัญญาแฟรนไชส์ซึ่งผู้ได้รับการลงทุนเป็นผู้ได้รับสิทธิ โดยปกติสิทธิของเจ้าของจะมีการออกแบบ ให้คุ้มครองยี่ห้อของแฟรนไชส์ (the franchise brand) สัญญาแฟรนไชส์โดยปกติจะให้เจ้าของ มีสิทธิตัดสินใจในบางเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ได้รับสิทธิ
- ข30 โดยทั่วไปสิทธิของเจ้าของจะไม่จำกัดความสามารถของกิจการอื่นนอกเหนือจากเจ้าของสิทธิในการ ตัดสินใจที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิ หรือสิทธิตามสัญญา แฟรนไชส์ไม่จำเป็นที่จะให้เจ้าของสิทธิมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่มี ผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิ
- ข31 เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องแยกแยะระหว่างความสามารถในปัจจุบันที่จะตัดสินใจในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อ อย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิกับความสามารถที่จะตัดสินใจเพื่อคุ้มครองยี่ห้อ ของแฟรนไชส์ เจ้าของสิทธิไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับสิทธิหากสิทธิที่มีอยู่ของกิจการอื่นทำให้ เขาเหล่านั้นมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับสิทธิ
- ข32 การเข้าทำสัญญาแฟรนไชส์เป็นการตัดสินใจของผู้ได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการดำเนินธุรกิจ ตามข้อตกลงของสัญญาแฟรนไชส์เพื่อตนเอง
- ข33 การควบคุมเหนือการตัดสินใจขั้นพื้นฐานดังกล่าวเป็นรูปแบบทางกฎหมายของผู้ได้รับสิทธิ และ โครงสร้างของเงินทุนอาจกำหนดโดยฝ่ายอื่นนอกจากเจ้าของสิทธิ และอาจส่งผลกระทบต่อ

นัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิ ยิงเจ้าของสิทธิให้การสนับสนุนทางการเงินในระดับต่ำ และการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนของเจ้าของสิทธิในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เจ้าของสิทธิมีเพียงสิทธิเพื่อการคุ้มครอง

สิทธิในการออกเสียง

- ข34 บ่อยครั้งที่ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันผ่านสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายกันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนพิจารณาข้อกำหนดในส่วนนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข35 ถึง ข50) ถ้ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุนนั้นมีการสั่งการผ่านทางการใช้สิทธิในการออกเสียง

อำนาจที่มาจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่

- ข35 ผู้ลงทุนที่ถือสิทธิมากกว่ากึ่งหนึ่งของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุนมีอำนาจในสถานการณ์ดังต่อไปนี้ ยกเว้นเกี่ยวข้องกับย่อหน้าที่ ข36 หรือ ย่อหน้าที่ ข37
- ข35.1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการสั่งการจากผู้ถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ หรือ
- ข35.2 สมาชิกส่วนใหญ่ของผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการซึ่งสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการแต่งตั้งจากผู้ถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่

สิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่แต่ไม่มีอำนาจ

- ข36 สำหรับผู้ลงทุนที่ถือสิทธิในการออกเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ได้รับการลงทุน การที่จะมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนนั้น สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนนั้นต้องมีความสำคัญ สอดคล้องกับย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข25 และต้องทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโดยมากจะกระทำผ่านการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและการจัดหาเงิน หากสิทธิที่มีอยู่ของกิจการอื่นซึ่งทำให้สามารถสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้และกิจการนั้นไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข37 ผู้ลงทุนไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุนหากสิทธิในการออกเสียงเหล่านั้นไม่มีความสำคัญ เช่น ผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งในผู้ได้รับการลงทุนไม่สามารถมีอำนาจถ้ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับคำสั่งโดยรัฐบาล ศาล ฝ่ายบริหาร ผู้รับผลประโยชน์ ผู้ชำระบัญชี หรือหน่วยงานกำกับดูแล

อำนาจที่ปราศจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่

- ข38 ผู้ลงทุนสามารถมีอำนาจถึงแม้ว่าถือสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนสามารถมีอำนาจโดยการถือสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน เช่น ผ่านทาง
- ข38.1 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้ลงทุนและผู้ออกเสียงรายอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข39)
- ข38.2 สิทธิที่เกิดจากข้อตกลงตามสัญญาอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข40)

- ข38.3 สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข41 ถึง ข45)
- ข38.4 สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ (ดูย่อหน้าที่ ข47 ถึง ข50)
- ข38.5 ข้อ ข38.1 ถึง ข38.4 ประกอบกัน

ข้อตกลงตามสัญญากับผู้ออกเสียงรายอื่น

- ข39 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้ลงทุนและผู้ออกเสียงรายอื่นสามารถทำให้ผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียงอย่างเพียงพอที่จะให้อำนาจแก่ผู้ลงทุน ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่มีสิทธิในการออกเสียงเพียงพอที่จะทำให้มีอำนาจหากปราศจากข้อตกลงตามสัญญา อย่างไรก็ตามข้อตกลงตามสัญญาอาจทำให้ผู้ลงทุนแน่ใจว่าตนสามารถสั่งการผู้ออกเสียงรายอื่นในวิธีการออกเสียงเพื่อทำให้ผู้ลงทุนตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้

สิทธิที่เกิดจากข้อตกลงตามสัญญาอื่น

- ข40 สิทธิอื่นในการตัดสินใจที่ประกอบกับสิทธิในการออกเสียง ทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ เช่น สิทธิที่ระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญาประกอบกับสิทธิในการออกเสียงอาจเพียงพอทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกระบวนการผลิตของผู้ได้รับการลงทุน หรือสั่งการกิจกรรมการดำเนินงานอื่นหรือการจัดหาเงินของผู้ได้รับการลงทุนที่มีผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน อย่างไรก็ตามการพึ่งพาทางเศรษฐกิจของผู้ได้รับการลงทุนจากผู้ลงทุน (เช่น ความสัมพันธ์ของผู้ชายกับลูกค้าหลัก) ไม่ได้ทำให้ผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน หากไม่มีสิทธิอื่น

สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุน

- ข41 ผู้ลงทุนที่มีสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าเสียงส่วนใหญ่ มีสิทธิเพียงพอทำให้มีอำนาจเมื่อผู้ลงทุนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพียงฝ่ายเดียว
- ข42 ในการประเมินสิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนว่ามีเพียงพอทำให้มีอำนาจหรือไม่ ผู้ลงทุนพิจารณาข้อเท็จจริง และสถานการณ์ทั้งหมด รวมถึง
 - ข42.1 ขนาดของการถือสิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดและการกระจายการถือของผู้ออกเสียงรายอื่น ดังนี้
 - ข42.1.1 สิทธิในออกเสียงยิ่งมากเท่าไร ยิ่งเป็นไปได้มากที่สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - ข42.1.2 สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนยิ่งมากเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ออกเสียงรายอื่น ยิ่งเป็นไปได้มากที่สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- ข42.1.3 ยิ่งผู้ถือหุ้นมีจำนวนยิ่งมากที่ต้องร่วมกันในการที่จะชนะคะแนนผู้ลงทุน ยิ่งเป็นไปได้มากที่สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข42.2 สิทธิในการการออกเสียงที่เป็นไปได้ถือโดยผู้ลงทุน ผู้ออกเสียงรายอื่น หรือกิจการอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข47 ถึง ข50)
- ข42.3 สิทธิที่เกิดจากข้อตกลงตามสัญญาอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข40) และ
- ข42.4 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติมซึ่งว่าผู้ลงทุนมี หรือไม่มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ณ เวลาที่ต้องมีการตัดสินใจ รวมถึงรูปแบบในการออกเสียงจากการประชุมผู้ถือหุ้นครั้งก่อน
- ข43 เมื่อทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ และผู้ลงทุนถือสิทธิในการออกเสียงมากกว่าผู้ออกเสียงรายอื่น หรือกลุ่มผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงซึ่งรวมกันเป็นกลุ่ม และผู้ถือหุ้นรายอื่นกระจัดกระจาย หลังจากที่ได้พิจารณาปัจจัยที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.3 เพียงอย่างเดียวอาจจะชัดเจนว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือกิจการ

ตัวอย่างการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 4

ผู้ลงทุนได้มาซึ่งสิทธิในการออกเสียงในกิจการร้อยละ 48 ส่วนสิทธิในการออกเสียงที่เหลือถือโดยผู้ถือหุ้น 1,000 ราย โดยไม่มีคนใดคนหนึ่งถือสิทธิในการออกเสียงมากกว่าร้อยละ 1 ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดทำข้อตกลงในการปรึกษาร่วมกับผู้ถือหุ้นรายอื่น หรือเพื่อตัดสินใจร่วมกัน หลังจากได้ประเมินสัดส่วนของสิทธิในการออกเสียงที่ได้มา โดยคำนวณจากขนาดการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นอื่น ผู้ลงทุนเห็นว่าร้อยละ 48 เพียงพอทำให้ควบคุมกิจการได้ ในกรณีนี้พิจารณาจากขนาดของสิทธิที่ถืออยู่และเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดการถือหุ้นของผู้อื่นแล้ว ผู้ลงทุนสรุปว่าตนมีอิทธิพลในการออกเสียงเพียงพอตามเงื่อนไขของอำนาจโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาหลักฐานของอำนาจอื่น

ตัวอย่างที่ 5

ผู้ลงทุน ก ถือสิทธิในการออกเสียงในผู้ได้รับการลงทุนร้อยละ 40 และผู้ลงทุนรายอื่น ๆ 12 รายถือสิทธิในการออกเสียงในผู้ได้รับการลงทุนร้อยละ 5 ต่อราย สัญญาของผู้ถือหุ้นให้สิทธิผู้ลงทุน ก ในการแต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดค่าตอบแทนของฝ่ายบริหารซึ่งรับผิดชอบในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการเปลี่ยนแปลงสัญญาจำเป็นต้องใช้การออกเสียงของผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่จำนวนสองในสาม ในกรณีนี้ ผู้ลงทุน ก สรุปว่าขนาดของการถือสิทธิของผู้ลงทุนและเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นอื่นเพียงอย่างเดียวไม่สามารถเป็นข้อสรุปในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีสิทธิที่เพียงพอทำให้มีอำนาจอย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุน ก ต้องพิจารณาว่าสิทธิตามสัญญาในการแต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดค่าตอบแทนของฝ่ายบริหาร เพียงพอที่จะสรุปว่าตนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ข้อเท็จจริงที่ว่า

ผู้ลงทุน ก อาจจะไม่ใช้สิทธินี้ หรือโอกาสที่จะใช้สิทธิในการคัดสรร แต่งตั้ง หรือถอดถอนฝ่ายบริหารต้องไม่นำมาพิจารณาในการประเมินว่าผู้ลงทุน ก มีอำนาจหรือไม่

ข44 ในสถานการณ์อื่น อาจจะชัดเจนหลังจากที่ได้พิจารณาปัจจัยที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.3 เพียงอย่างเดียวว่าผู้ลงทุนไม่มีอำนาจ

ตัวอย่างในการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 6

ผู้ลงทุน ก ถือหุ้นร้อยละ 45 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนอื่นสองรายถือหุ้นร้อยละ 26 ต่อรายของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ส่วนที่เหลือถือโดยผู้ถือหุ้นอื่นอีกสามราย แต่ละรายถือร้อยละ 1 ไม่มีข้อตกลงอื่นที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ ในกรณีนี้ ขนาดของสิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุน ก และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ถือหุ้นอื่นเพียงพอที่จะสรุปว่าผู้ลงทุน ก ไม่มีอำนาจ ผู้ลงทุนรายอื่นอีกสองรายสามารถร่วมมือกันในการป้องกันผู้ลงทุน ก จากการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุน

ข45 อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.3 เพียงอย่างเดียวอาจไม่เป็นข้อสรุปถ้ามีการพิจารณาปัจจัยเหล่านั้นแล้วผู้ลงทุนยังไม่ชัดเจนว่าตนมีอำนาจ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติม เช่น ผู้ถือหุ้นอื่นอาจมีลักษณะที่เป็นแบบตั้งรับ (passive) โดยดูจากรูปแบบการออกเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้นครั้งก่อน ทั้งนี้รวมถึงการประเมินปัจจัยที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข18 และข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20 ยิ่งสิทธิในการออกเสียงมีจำนวนน้อย และหากมีจำนวนผู้ถือหุ้นรายที่จำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อชนะการออกเสียงของผู้ลงทุน จะให้ความน่าเชื่อถือข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติมมากขึ้นในการประเมินว่าสิทธิของผู้ลงทุนมีเพียงพอที่ทำให้มีอำนาจ เมื่อมีการพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์ในย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข20 ร่วมกับสิทธิของผู้ลงทุน ต้องให้น้ำหนักในหลักฐานของอำนาจในย่อหน้าที่ ข18 มากกว่าข้อบ่งชี้ของอำนาจในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 7

ผู้ลงทุนถือหุ้นร้อยละ 45 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ถือหุ้นรายอื่นอีก 11 ราย แต่ละรายถือหุ้นร้อยละ 5 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดมีข้อตกลงตามสัญญาที่จะปรึกษาหารือกับผู้ถือหุ้นรายอื่น หรือทำการตัดสินใจร่วมกัน ในกรณีนี้ ขนาดของการถือหุ้นของผู้ลงทุนและเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดการถือหุ้นของรายอื่นเพียงอย่างเดียวไม่เป็นข้อสรุปในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีสิทธิที่เพียงพอทำให้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติมต้องนำมาพิจารณาซึ่งอาจให้หลักฐานว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่

ตัวอย่างที่ 8

ผู้ลงทุนถือร้อยละ 35 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ถือหุ้นรายอื่น 3 รายแต่ละรายถือร้อยละ 5 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการออกเสียงที่เหลือถือโดยผู้ถือหุ้นจำนวนมากโดยไม่มีรายใดถือเกินร้อยละ 1 ของสิทธิในการออกเสียง ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดมีข้อตกลงตามสัญญาที่จะปรึกษาผู้ถือรายอื่น หรือทำการตัดสินใจร่วมกัน การตัดสินใจในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนนั้นต้องได้รับอนุมัติจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้อง โดยในการประชุมผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้องครั้งล่าสุดมีการใช้สิทธิออกเสียงร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ในกรณีนี้การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน (active) ของผู้ถือหุ้นอื่นในการประชุมครั้งล่าสุดนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ลงทุนไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ฝ่ายเดียว ไม่ว่าผู้ลงทุนจะได้เคยมีการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากมีผู้ถือหุ้นอื่นในจำนวนที่เพียงพอออกเสียงในทิศทางเดียวกันกับผู้ลงทุนหรือไม่

ข46 กรณีที่ไม่ชัดเจนหลังจากการพิจารณาปัจจัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.4 ว่าผู้ลงทุนมีอำนาจ ให้ถือว่าผู้ลงทุนไม่มีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน

สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้

ข47 เมื่อมีการประเมินการควบคุม ผู้ลงทุนพิจารณาสหสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ของตนเอง และการพิจารณาสหสิทธิออกเสียงที่เป็นไปได้ที่ผู้อื่นถือ เพื่อที่จะกำหนดว่าตนเองมีอำนาจหรือไม่ สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ คือสิทธิในการได้มาซึ่งสิทธิในการออกเสียงในผู้ได้รับการลงทุน เช่น สิทธิที่เกิดจากตราสารแปลงสภาพ หรือสิทธิในการเลือก รวมไปถึงสัญญาล่วงหน้า สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้เหล่านั้นจะนำมาพิจารณาก็ต่อเมื่อสิทธิเหล่านั้นมีความสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข25)

ข48 เมื่อมีการพิจารณาสหสิทธิการออกเสียงที่เป็นไปได้ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบของเครื่องมือ และต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องของผู้ลงทุนกับผู้ได้รับการลงทุน ซึ่งรวมไปถึงการประเมินเงื่อนไขและสถานการณ์ต่าง ๆ ของเครื่องมือ เช่นเดียวกับความคาดหวังของผู้ลงทุน แรงจูงใจและเหตุผลในการตกลงเกี่ยวกับเงื่อนไขและสถานการณ์ดังกล่าว

ข49 ถ้าผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียง หรือสิทธิในการตัดสินใจอื่นเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนประเมินว่าสิทธิเหล่านั้นเมื่อพิจารณาประกอบกับสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้แล้วทำให้ผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่

ข50 สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ที่มีความสำคัญเพียงอย่างเดียว หรือเมื่อพิจารณาประกอบกับสิทธิอื่นทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ เช่น ในกรณีที่ เป็นไปได้ เมื่อผู้ลงทุนถือร้อยละ 40 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุนและถือสิทธิที่มีความสำคัญซึ่งเกิดจากการถือสิทธิเลือกในการได้มาอีกร้อยละ 20 ของสิทธิในการออกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับย่อหน้าที่ ข23

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 9

ผู้ลงทุน ก ถือร้อยละ 70 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุน ข ถือร้อยละ 30 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน รวมทั้งมีสิทธิเลือกในการได้มาซึ่งสิทธิออกเสียงกึ่งหนึ่งของผู้ลงทุน ก สิทธิเลือกสามารถใช้สิทธิได้ในสองปีถัดไปในราคาคงที่ซึ่งเป็นภาวะไม่สมควรใช้สิทธิอย่างยิ่ง (deeply out of the money) (และถูกคาดหวังว่าจะไม่มีการใช้สิทธิเลือกในช่วงระยะเวลาสองปีถัดไป) ผู้ลงทุน ก ได้ใช้สิทธิออกเสียงและสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุนอย่างเชิงรุก (actively) ในกรณีนี้ผู้ลงทุน ก มีแนวโน้มที่จะเข้าเงื่อนไขเป็นผู้มีอำนาจเนื่องจากปรากฏว่าผู้ลงทุน ก มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าผู้ลงทุน ข มีสิทธิเลือกปัจจุบันที่จะซื้อสิทธิออกเสียงเพิ่มเติมได้ (ซึ่งถ้ามีการใช้สิทธิจะทำให้ผู้ลงทุน ข มีสิทธิออกเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน) เงื่อนไขและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเลือกเหล่านั้นพิจารณาว่าไม่มีความสำคัญ

ตัวอย่างที่ 10

ผู้ลงทุน ก และผู้ลงทุนรายอื่นอีกสองราย แต่ละรายถือหนึ่งในสามส่วนของสิทธิออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมทางธุรกิจของผู้ได้รับการลงทุนมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับผู้ลงทุน ก นอกเหนือจากการถือตราสารทุนแล้วผู้ลงทุน ก ยังถือตราสารหนี้ที่สามารถแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญของผู้ได้รับการลงทุน ณ เวลาใดเวลาหนึ่งได้ด้วยราคาคงที่ซึ่งเป็นภาวะไม่สมควรใช้สิทธิ (out of the money) (แต่ไม่ถึงระดับภาวะไม่สมควรใช้สิทธิอย่างยิ่ง (deeply out of the money)) ถ้ามีการแปลงสภาพตราสารหนี้ผู้ลงทุน ก จะถือร้อยละ 60 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุน ก จะได้รับประโยชน์จากการผนึกกัน (synergy) ถ้ามีการแปลงสภาพตราสารหนี้เป็นหุ้นสามัญ ผู้ลงทุน ก มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน เนื่องจากถือสิทธิออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุนร่วมกับการมีสิทธิออกเสียงที่เป็นไปได้ที่สำคัญทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้

อำนาจเมื่อการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายคลึงกันไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อ

ผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน

ข51 ในการประเมินวัตถุประสงค์หรือการออกแบบของผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข8) ผู้ลงทุนต้องพิจารณาความเกี่ยวข้องและการตัดสินใจ ณ จุดที่มีการเริ่มตั้งกิจการของผู้ได้รับการลงทุนอื่นเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบและประเมินว่าข้อตกลงของรายการและลักษณะของความเกี่ยวข้องที่ให้ผู้ลงทุนเพียงพอกับผู้ลงทุนทำให้มีอำนาจหรือไม่ การมีความเกี่ยวข้องในการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอทำให้มีการควบคุม อย่างไรก็ตามความเกี่ยวข้องในการออกแบบอาจจะเป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีโอกาสในการได้รับสิทธิที่เพียงพอที่ทำให้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน

- ข52 นอกจากนั้น ผู้ลงทุนต้องพิจารณาข้อตกลงตามสัญญา เช่น สิทธิซื้อ (call rights) สิทธิขาย (put rights) และสิทธิในการชำระบัญชี ที่มีการกำหนดจุดที่มีการเริ่มตั้งกิจการของผู้ได้รับการลงทุน เมื่อข้อตกลงตามสัญญาเหล่านี้เป็นกิจกรรมซึ่งเกี่ยวข้องอย่างมากกับผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมเหล่านี้โดยเนื้อหาก็คือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมรวมของผู้ได้รับการลงทุน ถึงแม้ว่าจะอยู่นอกกรอบตามกฎหมายของผู้ได้รับการลงทุน ดังนั้นสิทธิในการตัดสินใจที่มองเห็นได้หรือไม่ก็ตามซึ่งถูกแฝงอยู่ในข้อตกลงตามสัญญาซึ่งเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้ได้รับการลงทุนจำเป็นต้องมีการพิจารณาว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการกำหนดการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข53 สำหรับผู้ได้รับการลงทุนบางราย กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้นเมื่อมีสถานการณ์เฉพาะนั้นหรือมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ผู้ได้รับการลงทุนอาจจะมีการออกแบบเพื่อว่าทิศทางของกิจกรรมและผลตอบแทนมีการกำหนดไว้ล่วงหน้านอกเสียจากว่าหรือจนกว่ามีสถานการณ์เฉพาะนั้นหรือมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ในกรณีนี้การตัดสินใจในกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน ในสถานการณ์นั้นหรือมีเหตุการณ์เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนและดังนั้นถือเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเพื่อทำให้ผู้ลงทุนซึ่งมีความสามารถในการตัดสินใจจะถือว่ามีอำนาจ ข้อเท็จจริงที่ว่าสิทธิในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นไม่ได้ทำให้สิทธินั้นเป็นเพียงสิทธิเพื่อการคุ้มครอง

ตัวอย่างการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 11

กิจกรรมทางธุรกิจเพียงอย่างเดียวของผู้ได้รับการลงทุน ที่ระบุไว้ในเอกสารจัดตั้งคือการซื้อลูกหนี้ และการให้บริการรายวันสำหรับผู้ลงทุน การให้บริการรายวันรวมถึงการเก็บหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนดชำระ เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระเงิน ผู้ได้รับการลงทุนจะขายคืนลูกหนี้ให้กับผู้ลงทุนตามที่ตกลงกันในสิทธิในการขายคืน (put agreement) ระหว่างผู้ลงทุนและผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียวคือการจัดการลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระเงิน เนื่องจากเป็นกิจกรรมอย่างเดียวกันที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน การจัดการลูกหนี้ก่อนที่จะผิดนัดการชำระเงินนั้นไม่ใช่กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากไม่ต้องใช้การตัดสินใจที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการผิดนัดชำระเงินนั้นมีการกำหนดไว้ล่วงหน้าและเป็นเพียงการเรียกเก็บกระแสเงินสดเมื่อครบกำหนดชำระและเพื่อส่งต่อไปยังผู้ลงทุนเท่านั้น

ดังนั้น สิทธิของผู้ลงทุนที่จะจัดการกับสินทรัพย์เมื่อมีการผิดนัดชำระหนี้ต้องนำมาพิจารณาในการประเมินกิจกรรมทั้งหมดของผู้ได้รับการลงทุนที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน ในตัวอย่างนี้การออกแบบของผู้ได้รับการลงทุนทำให้มั่นใจว่าผู้ลงทุนมีอำนาจในการตัดสินใจในกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนเฉพาะในเวลาที่จะต้องใช้อำนาจในการตัดสินใจเท่านั้น เงื่อนไขของข้อตกลงสิทธิในการขายคืนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการโดยรวมและการจัดตั้งกิจการของผู้ได้รับการลงทุน ดังนั้น เงื่อนไขของข้อตกลงสิทธิในการขายคืนและเอกสารจัดตั้งของผู้ได้รับการลงทุนนำไปสู่ข้อสรุปว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะเป็นเจ้าของ

ของลูกหนี้เฉพาะเวลาที่ผิदनัดชำระหนี้และมีการจัดการลูกหนี้ที่ผิदनัดชำระหนี้ นอกกรอบตามกฎหมายของผู้ได้รับการลงทุน

ตัวอย่างที่ 12

สินทรัพย์เพียงอย่างเดียวของผู้ได้รับการลงทุนคือ ลูกหนี้ เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และการออกแบบ ผู้ได้รับการลงทุนมีการกำหนดว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องคือการจัดการกับลูกหนี้เมื่อมีการผิदनัดชำระหนี้ ผู้ที่มีความสามารถในการจัดการลูกหนี้เมื่อการผิदनัดชำระหนี้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้กู้ยืมมีการผิदनัดชำระหนี้หรือไม่

ข54 ผู้ลงทุนอาจจะมีภาระผูกพันอย่างชัดเจนหรือโดยนัยเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ได้รับการลงทุนดำเนินงานไปตามที่มีการออกแบบไว้ ภาระผูกพันดังกล่าวอาจเพิ่มการเปิดรับของผู้ลงทุนต่อความผันแปรของผลตอบแทน และดังนั้นสร้างแรงจูงใจให้ผู้ลงทุนได้มาซึ่งสิทธิที่เพียงพอเพื่อทำให้มีอำนาจ ดังนั้นภาระผูกพันให้แน่ใจว่าผู้ได้รับการลงทุนดำเนินงานไปตามที่มีการออกแบบไว้อาจบ่งชี้ถึงอำนาจของผู้ลงทุน แต่ภาระผูกพันดังกล่าวเพียงอย่างเดียวไม่ได้ให้อำนาจผู้ลงทุนหรือป้องกันผู้อื่นจากการมีอำนาจ

การเปิดรับหรือสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากผู้ได้รับการลงทุน

ข55 ในการประเมินว่าผู้ลงทุนมีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ให้ผู้ลงทุนกำหนดว่าตนเปิดรับหรือมีสิทธิที่จะได้รับผลตอบแทนผันแปรจากความสัมพันธ์กับผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่

ข56 ผลตอบแทนผันแปรคือผลตอบแทนที่ไม่เป็นจำนวนคงที่ และมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุน ผลตอบแทนผันแปรอาจจะเป็นผลกำไร ขาดทุน หรือทั้งกำไรและขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 15) ผู้ลงทุนประเมินว่าผลตอบแทนจากผู้ได้รับการลงทุนผันแปรหรือไม่และผันแปรอย่างไร โดยดูจากเนื้อหาไม่ว่ารูปแบบทางกฎหมายของผลตอบแทนจะเป็นเช่นใด เช่น ผู้ลงทุนในหุ้นกู้ที่มีการจ่ายดอกเบี้ยคงที่ ดอกเบี้ยคงที่ถือเป็นผลตอบแทนผันแปรตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เนื่องจากว่าดอกเบี้ยมีความเสี่ยงจากการไม่ได้รับชำระ และทำให้ผู้ลงทุนเปิดรับความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้ออกหุ้นกู้ จำนวนที่ผันแปร (คือผลตอบแทนมีความผันแปรอย่างไร) ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงด้านเครดิตของหุ้นกู้ ในทำนองคล้ายคลึงกันกับค่าธรรมเนียมคงที่สำหรับการจัดการสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุน คือ ผลตอบแทนผันแปร เนื่องจากผู้ลงทุนมีเปิดรับความเสี่ยงจากผลการดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุน จำนวนที่ผันแปรขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ได้รับการลงทุนในการสร้างรายได้ให้พอเพียงเพื่อจ่ายค่าธรรมเนียม

ข57 ตัวอย่างของผลตอบแทน รวมถึง

ข57.1 เงินปันผล หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่นจากผู้ได้รับการลงทุน (เช่น ดอกเบี้ยจากตราสารหนี้ซึ่งออกโดยผู้ได้รับการลงทุน) และการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุนของผู้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุน

- ข57.2 ค่าตอบแทนในการจัดการสินทรัพย์ หรือหนี้สินของผู้ได้รับการลงทุน ค่าธรรมเนียม และการเปิดรับผลขาดทุนจากการให้การสนับสนุนด้านเครดิตหรือความช่วยเหลือสภาพคล่อง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์และหนี้สินของผู้ได้รับการลงทุนในกรณีเลิกกิจการ ผลประโยชน์ทางภาษี และการเข้าถึงสภาพคล่องในอนาคตซึ่งผู้ลงทุนได้รับจากความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน
- ข57.3 ผลตอบแทนนอกเหนือจากที่ให้ผู้ถือหุ้นได้เสียรายอื่น ตัวอย่างเช่น ผู้ลงทุนอาจจะได้ใช้สินทรัพย์ร่วมกับผู้ได้รับการลงทุน เช่น การรวมการดำเนินงานเพื่อได้รับประโยชน์จากขนาด การลดต้นทุน การจัดหาผลิตภัณฑ์หายาก การเข้าถึงความรู้ที่มีกรรมสิทธิ์ หรือจำกัดการดำเนินงานหรือสินทรัพย์ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินทรัพย์อื่นของผู้ลงทุน

ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน

อำนาจที่ได้รับมอบหมาย

- ข58 เมื่อผู้ลงทุนซึ่งมีสิทธิในการตัดสินใจ (ผู้ตัดสินใจ) ประเมินว่าตนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ต้องกำหนดว่าผู้ลงทุนนั้นเป็นตัวการหรือตัวแทน ผู้ลงทุนต้องกำหนดว่าอีกกิจการหนึ่งซึ่งมีสิทธิในการตัดสินใจนั้นทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ลงทุนหรือไม่ อนึ่ง ตัวแทนคือผู้ที่มีหน้าที่หลักในการปฏิบัติงานเพื่อผลประโยชน์ของอีกฝ่าย (ตัวการ) ดังนั้นตัวแทนไม่ได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการใช้อำนาจในการตัดสินใจ (ดูย่อหน้าที่ 17 และ 18) ดังนั้น ในบางครั้งอำนาจของตัวการอาจจะถือโดยหรือใช้สิทธิผ่านตัวแทนเพื่อประโยชน์ของตัวการ อย่างไรก็ตามผู้ตัดสินใจไม่ใช่ตัวแทนเพียงเพราะเหตุผลว่าอีกฝ่ายได้รับผลประโยชน์จากการตัดสินใจนั้น
- ข59 ผู้ลงทุนอาจจะมอบหมายอำนาจในการตัดสินใจให้กับตัวแทนในบางเรื่องหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในการประเมินว่ามีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องถือว่าสิทธิในการตัดสินใจที่มอบหมายให้ตัวแทนเปรียบเสมือนมาจากผู้ลงทุนโดยตรง ในสถานการณ์ที่มีตัวการมากกว่าสองคน ตัวการแต่ละคนต้องประเมินว่าตนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ โดยพิจารณาตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข54 อนึ่งย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข72 ให้แนวทางในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจนั้นเป็นตัวแทนหรือเป็นตัวการ
- ข60 ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างตนและผู้ได้รับการลงทุน และกิจการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน ในการกำหนดว่าตนเป็นตัวแทนหรือไม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้พิจารณาปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวต่อไปนี้
- ข60.1 ขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจเหนือผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข62 และ ข63)
- ข60.2 สิทธิที่กิจการอื่นถือครอง (ดูย่อหน้าที่ ข64 ถึง ข67)
- ข60.3 ค่าตอบแทนที่มีสิทธิได้รับตามสัญญาผลตอบแทน (ดูย่อหน้าที่ ข68 ถึง ข70)
- ข60.4 การเปิดรับของผู้ตัดสินใจต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่น ๆ ที่ถือในผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข71 และ ข72)

ในการนำมาใช้ให้นำหนักที่แตกต่างกันในแต่ละปัจจัยข้างต้นขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์เฉพาะ

- ข61 ในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทนหรือไม่ต้องมีการประเมินปัจจัยทั้งหมดตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข60 ยกเว้นในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียวถือสิทธิที่มีความสำคัญในการถอดถอนผู้ตัดสินใจ (สิทธิในการถอดถอน) และสามารถถอดถอนผู้ตัดสินใจได้อย่างไม่มีเงื่อนไข (ดูย่อหน้าที่ ข65)

ขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ

- ข62 ขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจประเมินโดยพิจารณาจาก
- ข62.1 กิจกรรมที่อนุญาตให้ทำได้ตามสัญญาในการตัดสินใจและตามที่กฎหมายระบุไว้ และ
- ข62.2 ผู้ตัดสินใจสามารถใช้ดุลยพินิจเมื่อต้องตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านั้น
- ข63 ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบของผู้ได้รับการลงทุน ความเสี่ยงที่มีการออกแบบเพื่อให้ผู้ได้รับการลงทุนเปิดรับ ความเสี่ยงที่มีการออกแบบเพื่อส่งต่อไปยังบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง และระดับของความเกี่ยวข้องกันของผู้ตัดสินใจในการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้ตัดสินใจมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญในการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน (รวมถึงการกำหนดขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ) ความเกี่ยวข้องดังกล่าวอาจบ่งชี้ว่าผู้ตัดสินใจมีโอกาสและแรงจูงใจให้ได้มาซึ่งสิทธิที่ส่งผลทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

สิทธิที่กิจการอื่นถือครอง

- ข64 สิทธิที่มีความสำคัญที่กิจการอื่นถือครองอาจมีผลกระทบต่อความสามารถของผู้ตัดสินใจในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการถอดถอนที่สำคัญหรือสิทธิอื่น ๆ อาจบ่งชี้ว่าผู้ตัดสินใจนั้นเป็นตัวแทน
- ข65 เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียวถือสิทธิในการถอดถอนที่สำคัญและสามารถถอดถอนผู้ตัดสินใจได้อย่างไม่มีเงื่อนไข กรณีนี้เพียงอย่างเดียวเพียงพอที่สรุปได้ว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทน หากมีมากกว่าหนึ่งฝ่ายถือสิทธิดังกล่าว (และไม่มีฝ่ายใดสามารถถอดถอนผู้ตัดสินใจได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากอีกฝ่ายหนึ่ง) สิทธิเหล่านั้นเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสรุปในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจกระทำการแทนและเพื่อประโยชน์ของฝ่ายอื่น นอกจากนี้ ยังต้องใช้จำนวนหลายฝ่ายในการตกลงร่วมกันในการใช้สิทธิถอดถอนผู้ตัดสินใจและขนาดของส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจอื่นของผู้ตัดสินใจและความผันแปรที่เกี่ยวข้องสำหรับส่วนได้เสียนั้น (คือ ค่าตอบแทน และส่วนได้เสียอื่น ๆ) ยังมีมาก น้ำหนักที่ให้กับปัจจัยนี้ยังต้องน้อยลง
- ข66 สิทธิที่มีความสำคัญที่กิจการอื่นถือครองซึ่งจำกัดการใช้ดุลยพินิจของผู้ตัดสินใจ ต้องนำมาพิจารณาในลักษณะคล้ายคลึงกันกับสิทธิในการถอดถอนในการประเมินว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทนหรือไม่ เช่น ผู้ตัดสินใจต้องได้รับความเห็นชอบจากกิจการอื่นที่มีจำนวนน้อยในการดำเนินการ โดยทั่วไปแล้วผู้ตัดสินใจดังกล่าวนั้นคือตัวแทน (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข25 สำหรับแนวทางเพิ่มเติมเรื่องสิทธิและการพิจารณาว่าสิทธินั้นมีความสำคัญหรือไม่)

ข67 การพิจารณาสิทธิที่กิจการอื่นถือครองต้องรวมการประเมินถึงสิทธิอื่นใดที่คณะกรรมการ (หรือหน่วยกำกับดูแลกิจการอื่น) ของผู้ได้รับการลงทุนสามารถใช้สิทธิ และผลกระทบที่มีต่ออำนาจในการตัดสินใจ (ดูย่อหน้าที่ ข23.2)

คำตอบแทน

ข68 ยิ่งขนาดของคำตอบแทนและความผันแปรที่เกี่ยวข้องของผู้ตัดสินใจมีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่คาดหวังจากกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน ยิ่งมีความเป็นไปได้ว่าผู้ตัดสินใจนั้นคือตัวการ

ข69 ในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจนั้นคือตัวการหรือตัวแทน ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาว่ามีเงื่อนไขดังต่อไปนี้หรือไม่

ข69.1 คำตอบแทนของผู้ตัดสินใจเทียบกันได้กับงานที่ทำ

ข69.2 สัญญาคำตอบแทนรวม เงื่อนไข สถานการณ์ หรือจำนวนเงิน ซึ่งโดยปกติมีอยู่ในข้อตกลงบริการที่คล้ายคลึงกันและระดับของความชำนาญซึ่งมีการต่อรองกันได้อย่างเป็นอิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

ข70 ผู้ตัดสินใจไม่สามารถเป็นตัวแทนยกเว้นตามเงื่อนไขที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข69.1 และ ข69.2 อย่างไรก็ตามหากเข้าสถานการณ์เหล่านั้นเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทน

การเปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่น ๆ

ข71 ผู้ตัดสินใจที่ถือส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุน (เช่น เงินลงทุนในผู้ได้รับการลงทุน หรือการให้การประกันผลการดำเนินการของผู้ได้รับการลงทุน) ต้องพิจารณาการเปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่น ๆ ในการประเมินว่าเป็นตัวแทนหรือไม่ การมีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในผู้ได้รับการลงทุนบ่งชี้ว่าผู้ตัดสินใจอาจจะเป็นตัวการ

ข72 ในการประเมินการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่นของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

ข72.1 ยิ่งขนาดของส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจ และผลตอบแทนผันแปรที่เกี่ยวข้องยิ่งมากเท่าไร เมื่อพิจารณาจากผลตอบแทนและส่วนได้เสียอื่นรวมกัน ยิ่งเป็นไปได้ว่าผู้ตัดสินใจนั้นคือตัวการ

ข72.2 ผู้ตัดสินใจเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนแตกต่างจากผู้ลงทุนอื่น ๆ หรือไม่ และหากใช้สิ่งนี้อาจมีอิทธิพลต่อการกระทำของตนหรือไม่ เช่น อาจเป็นกรณีที่ผู้ตัดสินใจถือส่วนได้เสียลำดับรองในผู้ได้รับการลงทุน หรือจัดให้มีการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิต (credit enhancement) แบบอื่น ๆ ให้แก่ผู้ได้รับการลงทุน

ผู้ตัดสินใจต้องประเมินการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนของตนเมื่อเทียบกับความผันแปรทั้งหมดของผู้ได้รับการลงทุน โดยประเมินบนเกณฑ์ของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจาก

กิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน แต่ต้องไม่ละเลยการเปิดรับสูงสุดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของผู้ตัดสินใจจากผู้ได้รับการลงทุนผ่านการถือครองส่วนอื่น ๆ ของผู้ตัดสินใจด้วย

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 13

ผู้ตัดสินใจ (ผู้จัดการกองทุน) จัดตั้ง ทำการตลาด และจัดการกองทุนที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ตามที่ระบุเกี่ยวกับการลงทุนตามกฎหมายและข้อบังคับท้องถิ่น กองทุนนี้ขายให้แก่ผู้ลงทุนเป็นการลงทุนในกลุ่มการลงทุนที่หลากหลายในตราสารทุนของกิจการที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ภายใต้ขอบเขตที่ระบุไว้ (defined parameters) ผู้จัดการกองทุนมีการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาเลือกว่าจะลงทุนในสินทรัพย์ใด ผู้จัดการกองทุนลงทุนร้อยละ 10 ในกองทุน และได้รับค่าธรรมเนียมเท่ากับร้อยละ 1 ของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกองทุนตามอัตราตลาด ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้จัดการกองทุนไม่มีข้อผูกพันต่อผลขาดทุนที่เกินกว่าเงินลงทุนร้อยละ 10 กองทุนไม่จำเป็นต้องมีและไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระ ผู้ลงทุนไม่มีสิทธิที่มีความสำคัญที่มีผลกระทบต่ออำนาจในการตัดสินใจของผู้จัดการกองทุน แต่สามารถถอนส่วนได้เสียภายใต้ข้อจำกัดที่กองทุนกำหนดไว้ได้

แม้การดำเนินการจะเป็นไปตามขอบเขตการลงทุนที่กำหนดในตราสารการลงทุนและข้อกำหนดอื่น ๆ ผู้จัดการกองทุนมีสิทธิในการตัดสินใจที่ทำให้มีความสามารถปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของกองทุนได้ ผู้ลงทุนไม่ได้ถือสิทธิที่มีความสำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่ออำนาจในการตัดสินใจของผู้จัดการกองทุน ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าธรรมเนียมตามอัตราตลาดและเทียบเท่ากับการบริการที่ให้และได้ลงทุนตามสัดส่วนของกองทุน ค่าตอบแทนและเงินลงทุนทำให้ผู้จัดการกองทุนเปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุน โดยมีได้เป็นการเปิดรับที่มีนัยสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวการ

ในตัวอย่างดังกล่าว พิจารณาจากการที่ผู้จัดการกองทุนเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกองทุนร่วมกับอำนาจในการตัดสินใจภายในขอบเขตที่จำกัดบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวแทน ดังนั้นจึงสรุปว่าผู้จัดการกองทุนไม่ได้ควบคุมกองทุน

ตัวอย่างที่ 14

ผู้ตัดสินใจจัดตั้ง ทำการตลาด และจัดการกองทุนที่ให้โอกาสการลงทุนแก่ผู้ลงทุนจำนวนหนึ่ง ผู้ตัดสินใจ (ผู้จัดการกองทุน) ต้องตัดสินใจเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้ลงทุนทั้งหมด และปฏิบัติตามสัญญาการกำกับดูแลกองทุน อย่างไรก็ตามผู้จัดการกองทุนมีความสามารถใช้อดุลยพินิจในการตัดสินใจได้อย่างกว้างขวาง ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าธรรมเนียมการบริการเท่ากับอัตราตลาดร้อยละ 1 ของสินทรัพย์ภายใต้การจัดการ และร้อยละ 20 ของกำไรทั้งหมดหากสามารถทำผลกำไรตามที่กำหนดไว้ ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้

แม้ว่าผู้จัดการกองทุนจะต้องตัดสินใจเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุนทั้งหมด แต่ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวาง (extensive) ในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของกองทุน ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าธรรมเนียมคงที่และค่าธรรมเนียมตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ นอกจากนี้ค่าตอบแทนทำให้ส่วนได้เสียของผู้จัดการกองทุนมีจุดมุ่งหมายเดียวกับผู้ลงทุนคนอื่น ๆ ในการเพิ่มมูลค่าของกองทุน โดยมีได้สร้างการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนที่มีนัยสำคัญซึ่งจะบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนเป็นตัวการหากพิจารณาค่าตอบแทนเพียงอย่างเดียว รูปแบบข้อเท็จจริงข้างต้นและการวิเคราะห์ได้นำมาใช้กับตัวอย่าง 14ก- 14ค ตามที่อธิบายข้างล่างนี้ แต่ละตัวอย่างจะนำมาพิจารณาโดยแยกจากกัน

ตัวอย่างที่ 14 ก

ผู้จัดการกองทุนมีเงินลงทุนร้อยละ 2 ในกองทุนที่ทำให้ส่วนได้เสียของตนมีจุดมุ่งหมายเดียวกับผู้ลงทุนคนอื่น ผู้จัดการกองทุนไม่มีภาระผูกพันในผลขาดทุนที่มากกว่าร้อยละ 2 ซึ่งเป็นเงินลงทุนในกองทุน ผู้ลงทุนสามารถถอดถอนผู้จัดการกองทุนโดยการออกเสียงข้างมาก แต่สามารถทำได้ในกรณีที่ผิดสัญญาเท่านั้น

เงินลงทุนร้อยละ 2 ของผู้จัดการกองทุนทำให้การเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนเพิ่มขึ้น โดยมีได้สร้างการเปิดรับที่มีนัยสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนคือตัวการ สิทธิที่ผู้ลงทุนอื่นจะถอดถอนผู้จัดการกองทุนถือเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครอง เนื่องจากจะสามารถใช้สิทธิได้ก็ต่อเมื่อมีการผิดสัญญาเท่านั้น ในตัวอย่างนี้ ถึงแม้ผู้จัดการกองทุนจะมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวางและเปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียการลงทุนและค่าตอบแทน แต่การเปิดรับของผู้จัดการกองทุนบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนเป็นตัวแทน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้จัดการกองทุนมิได้ควบคุมกองทุน

ตัวอย่างที่ 14 ข

ผู้จัดการกองทุนมีสัดส่วนการลงทุนอย่างเป็นสาระสำคัญมากในกองทุน แต่ไม่ได้มีข้อผูกพันต่อผลขาดทุนในส่วนที่เกินกว่าเงินลงทุน ผู้ลงทุนสามารถถอดถอนผู้จัดการกองทุนได้โดยการออกเสียงข้างมาก แต่สามารถทำได้ในกรณีที่ผิดสัญญาเท่านั้น

ในตัวอย่างนี้ สิทธิของผู้ลงทุนอื่นจะถอดถอนผู้จัดการกองทุนถือเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครองเนื่องจากจะสามารถกระทำได้ก็ต่อเมื่อมีการผิดสัญญาเท่านั้น แม้ว่าผู้จัดการกองทุนจะได้รับค่าธรรมเนียมคงที่และค่าธรรมเนียมตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ เงินลงทุนที่ผู้จัดการกองทุนลงทุนรวมกับค่าตอบแทนอาจทำให้เปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนซึ่งมีความมีนัยสำคัญมากพอที่จะบ่งชี้ว่า ผู้จัดการกองทุนคือตัวการ ยิ่งส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจ (พิจารณาค่าตอบแทนและส่วนได้เสียอื่นรวมกัน) และความผันแปรที่เกี่ยวข้องยิ่งมากเท่าไร ยิ่งชี้แนะว่าผู้จัดการกองทุนจะให้ความสำคัญกับส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจนี้ในการวิเคราะห์ และยิ่งเป็นไปได้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวการ

ตัวอย่างเช่น หลังการพิจารณาคำตอบแทนและปัจจัยอื่น ผู้จัดการกองทุนอาจจะพิจารณาว่าเงินลงทุนร้อยละ 20 เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าจะมีการควบคุมกองทุน อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ที่แตกต่าง (กล่าวคือเมื่อคำตอบแทนและปัจจัยอื่นแตกต่างออกไป) การควบคุมอาจเกิดขึ้นได้เมื่อระดับการลงทุนนั้นแตกต่างไป

ตัวอย่างที่ 14 ค

ผู้จัดการกองทุนมีเงินลงทุนร้อยละ 20 ในกองทุน แต่ไม่มีภาระผูกพันในผลขาดทุนที่มากกว่าร้อยละ 20 ของเงินลงทุน กองทุนมีคณะกรรมการ ซึ่งทุกคนเป็นกรรมการอิสระและแต่งตั้งโดยผู้ลงทุนอื่น คณะกรรมการเลือกผู้จัดการกองทุนในแต่ละปี โดยถ้าหากคณะกรรมการไม่ต่อสัญญาผู้จัดการกองทุนงานบริการของผู้จัดการกองทุนสามารถดำเนินการได้โดยผู้จัดการคนอื่นในธุรกิจลักษณะเดียวกัน

แม้ผู้จัดการกองทุนจะได้รับคำตอบแทนจำนวนเงินคงที่ตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ แต่เงินลงทุนร้อยละ 20 ของผู้จัดการกองทุนรวมกับคำตอบแทนทำให้มีการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนซึ่งมีความมึนัยสำคัญที่บ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวการ อย่างไรก็ตามผู้ลงทุนมีสิทธิที่มีความสำคัญในการถอดถอนผู้จัดการกองทุน คณะกรรมการกองทุนเป็นกลไกให้แน่ใจว่าผู้ลงทุนสามารถถอดถอนผู้จัดการกองทุนได้หากตัดสินใจเช่นนั้น

ในตัวอย่างนี้ ผู้จัดการกองทุนเน้นเรื่องสิทธิที่มีความสำคัญในการถอดถอนในการวิเคราะห์ ดังนั้นถึงแม้ว่าผู้จัดการกองทุนจะมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวางและเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนของกองทุนจากคำตอบแทนและเงินลงทุน แต่สิทธิที่มีความสำคัญที่ถือโดยผู้ลงทุนอื่นบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นเป็นตัวแทน ดังนั้น ผู้จัดการกองทุนจึงมิได้ควบคุมกองทุน

ตัวอย่างที่ 15

ผู้ได้รับการลงทุนก่อตั้งเพื่อซื้อกลุ่มการลงทุนในหลักทรัพย์ซึ่งมีอัตราคงที่และมีสินทรัพย์เป็นหลักประกัน (fixed rate asset-backed securities) โดยได้รับเงินทุนจากตราสารหนี้อัตราคงที่และตราสารทุนตราสารทุนมีการออกแบบเพื่อคุ้มครองผู้ถือตราสารหนี้จากผลขาดทุนแรกและรับผลตอบแทนคงเหลือของผู้ได้รับการลงทุน รายการนี้ขายให้แก่ผู้ลงทุนในตราสารหนี้เป็นการลงทุนในกลุ่มการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์เป็นหลักประกัน โดยมีการเปิดรับความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้ออกหลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์เป็นหลักประกันซึ่งอาจผิดนัดชำระหนี้ และความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกลุ่มการลงทุน ในการจัดตั้งตราสารทุนคิดเป็นร้อยละ 10 ของมูลค่าสินทรัพย์ที่ซื้อ ผู้ตัดสินใจ (ผู้จัดการสินทรัพย์) จัดการกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์โดยตัดสินใจลงทุนภายใต้ขอบเขตที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนของผู้ได้รับการลงทุน ผู้จัดการสินทรัพย์ได้รับค่าธรรมเนียมคงที่ตามอัตราตลาด (คือ ร้อยละ 1 ของสินทรัพย์ที่จัดการ) และค่าธรรมเนียมตามผลงาน (คือ ร้อยละ 10 ของกำไร) หากกำไรของผู้ได้รับการลงทุนเกินเป้าหมายที่ระบุไว้ ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้จัดการสินทรัพย์ถือตราสารทุนร้อยละ 35 ในผู้ได้รับการลงทุน ร้อยละ 65 ที่เหลือของตราสารทุนและตราสารหนี้

ทั้งหมดถือโดยผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกันจำนวนมากซึ่งกระจัดกระจาย ผู้จัดการสินทรัพย์สามารถถูกถอดถอนโดยไม่ต้องมีสาเหตุจากการออกเสียงข้างมากของผู้ลงทุนอื่น

ผู้จัดการสินทรัพย์ได้รับค่าธรรมเนียมคงที่และค่าธรรมเนียมตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ค่าตอบแทนทำให้ส่วนได้เสียของผู้จัดการสินทรัพย์มีจุดมุ่งหมายเดียวกับผู้ลงทุนอื่นในการเพิ่มมูลค่ากองทุน ผู้จัดการสินทรัพย์เปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนเนื่องจากผู้จัดการสินทรัพย์ถือตราสารทุนร้อยละ 35 และจากค่าตอบแทน

แม้ว่าจะดำเนินการตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนของผู้ได้รับการลงทุน แต่ผู้จัดการสินทรัพย์มีความสามารถในการตัดสินใจลงทุนซึ่งมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการถอดถอนของผู้ลงทุนอื่นได้รับน้ำหนักน้อยในการวิเคราะห์กรณีนี้ เนื่องจากสิทธิดังกล่าวถือโดยผู้ลงทุนซึ่งมีจำนวนมากซึ่งกระจัดกระจาย ในตัวอย่างนี้ ผู้จัดการสินทรัพย์เน้นการเปิดรับต่อความผันแปรของผลตอบแทนของกองทุนจากส่วนได้เสียในตราสารทุนที่ตนมีซึ่งถือเป็นรองตราสารหนี้ การถือร้อยละ 35 ของตราสารทุนทำให้เปิดรับผลขาดทุนและสิทธิในผลตอบแทนจากผู้ได้รับการลงทุนซึ่งทำให้มีนัยสำคัญในการบ่งชี้ได้ว่าผู้จัดการสินทรัพย์นั้นคือตัวการ ดังนั้น ในที่นี้สามารถสรุปได้ว่าผู้จัดการสินทรัพย์ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน

ตัวอย่างที่ 16

ผู้ตัดสินใจ (ผู้สนับสนุน) สนับสนุนบริษัทขายหลักทรัพย์ (a multi-seller conduit) โดยออกตราสารหนี้ระยะสั้นให้กับผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน รายการนี้ขายให้แก่ผู้ลงทุนเป็นการลงทุนในกลุ่มการลงทุนของสินทรัพย์ระยะกลางที่มีความน่าเชื่อถือสูงและมีการเปิดรับต่อความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำเกี่ยวกับการผิดนัดชำระของผู้ออกสินทรัพย์ในกลุ่มการลงทุน ผู้โอนหลายรายโอนกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ระยะกลางที่มีคุณภาพดีให้กับบริษัทขายหลักทรัพย์ ผู้โอนแต่ละรายให้บริการกลุ่มการลงทุนที่ขายให้กับบริษัทหลักทรัพย์และจัดการกับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้โดยได้รับค่าบริการตามราคาตลาด ผู้โอนให้การคุ้มครองสำหรับผลขาดทุนแรกที่มีต่อผลขาดทุนด้านเครดิตของกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์โดยใช้หลักประกันเป็นสินทรัพย์ที่โอนให้กับบริษัทขายหลักทรัพย์ ผู้สนับสนุนกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทขายหลักทรัพย์และเป็นผู้จัดการดำเนินการเพื่อแลกกับค่าบริการตามราคาตลาด ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้สนับสนุนอนุมัติผู้ขายให้สามารถขายแก่บริษัทขายหลักทรัพย์ อนุมัติการซื้อขายสินทรัพย์โดยบริษัทขายหลักทรัพย์ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนของบริษัทขายหลักทรัพย์ โดยผู้สนับสนุนต้องดำเนินงานเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุนทั้งหมด

ผู้สนับสนุนได้รับผลตอบแทนคงเหลือจากบริษัทขายหลักทรัพย์และจัดการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตและจัดหาสภาพคล่องให้กับบริษัทขายหลักทรัพย์ การเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตโดยผู้สนับสนุนทำให้ต้องรับภาระขาดทุนถึงร้อยละ 5 ของสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทขายหลักทรัพย์ภายหลังจากผู้โอนรับภาระขาดทุนแล้ว สภาพคล่องที่จัดหาจะไม่นำมาใช้ล่วงหน้าสำหรับสินทรัพย์ที่ผิดนัดชำระหนี้ ผู้ลงทุนไม่มีสิทธิที่มีความสำคัญที่มีผลกระทบต่ออำนาจในการตัดสินใจของผู้สนับสนุน

แม้ว่าผู้สนับสนุนจะได้รับค่าธรรมเนียมตามราคาตลาดซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้สนับสนุนยังเปิดรับความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของบริษัทขายหลักทรัพย์ ทั้งนี้มาจากสิทธิในผลตอบแทนคงเหลือของบริษัทขายหลักทรัพย์และการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตและการจัดให้มีสภาพคล่อง (กล่าวคือ บริษัทขายหลักทรัพย์ได้รับความเสี่ยงจากสภาพคล่องในการใช้ตราสารหนี้ระยะสั้นเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ระยะกลาง) แม้ว่าผู้โอนอาจมีสิทธิในการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อมูลค่าของสินทรัพย์ของบริษัทขายหลักทรัพย์ แต่ผู้สนับสนุนมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวางที่ให้ความสามารถในการปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญที่สุดต่อผลตอบแทนของบริษัทขายหลักทรัพย์ (คือ ผู้สนับสนุนกำหนดเงื่อนไขของบริษัทขายหลักทรัพย์ มีสิทธิที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์ (อนุมัติการซื้อและอนุมัติผู้โอนสินทรัพย์) และจัดหาทุนให้กับบริษัทขายสินทรัพย์ (โดยที่เงินลงทุนใหม่ต้องจัดให้มีอย่างสม่ำเสมอ))

สิทธิในผลตอบแทนคงเหลือของบริษัทขายหลักทรัพย์และการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตและการจัดหาสภาพคล่องทำให้ผู้สนับสนุนได้รับความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของบริษัทขายหลักทรัพย์ ซึ่งแตกต่างออกไปจากผู้ลงทุนอื่น ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้สนับสนุนนั้นเป็นตัวการ และผู้สนับสนุนควบคุมบริษัทขายหลักทรัพย์ ภาระผูกพันของผู้สนับสนุนที่ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุนทั้งหมดมิได้ป้องกันผู้สนับสนุนจากการเป็นตัวการ

ความสัมพันธ์กับกิจการอื่น

- ข73 ในการประเมินการควบคุม ผู้ลงทุนต้องพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์กับกิจการอื่นและกิจการอื่นเหล่านั้นกระทำการแทนผู้ลงทุนหรือไม่ (คือ กิจการอื่นเป็นตัวแทนโดยพฤตินัย (de facto agent)) ในการกำหนดว่ากิจการอื่นเป็นตัวแทนโดยพฤตินัยหรือไม่ ไม่เพียงแต่พิจารณาลักษณะของความสัมพันธ์แต่ต้องดูลักษณะการที่กิจการเหล่านั้นปฏิบัติต่อกันและต่อผู้ลงทุน
- ข74 ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีข้อตกลงตามสัญญา กิจการนั้นเป็นตัวแทนโดยพฤตินัยเมื่อผู้ลงทุนหรือผู้ที่สั่งการกิจกรรมของผู้ลงทุนมีความสามารถในการสั่งการกิจการนั้นให้กระทำการแทนผู้ลงทุน ในสถานการณ์เหล่านี้ผู้ลงทุนต้องพิจารณาสีทธิในการตัดสินใจของตัวแทนโดยพฤตินัย และการเปิดรับทางอ้อม หรือสิทธิในผลตอบแทนผันแปรของผู้ลงทุนผ่านตัวแทนโดยพฤตินัยรวมกับสิทธิของผู้ลงทุนในการประเมินเรื่องการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- ข75 ตัวอย่างของกิจการอื่น ซึ่งโดยลักษณะความสัมพันธ์อาจจะเป็นตัวแทนโดยพฤตินัยของผู้ลงทุน
- ข75.1 บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุน
 - ข75.2 กิจการที่ได้รับส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนหรือได้รับเงินกู้ยืมจากผู้ลงทุน
 - ข75.3 กิจการที่ตกลงที่จะไม่ขาย โอน หรือก่อให้เกิดภาระสำหรับส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุน หากไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้ลงทุนก่อน (ยกเว้นในสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนหรือกิจการอื่นมีสิทธิที่จะให้การอนุมัติก่อนและสิทธินั้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่ตกลงอย่างเต็มที่ของทั้งสองฝ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกัน)

- ข75.4 กิจกรรมที่ไม่สามารถจัดหาทุนเพื่อการดำเนินงานหากไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ลงทุน
- ข75.5 ผู้ได้รับการลงทุนซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ในการกำกับดูแลหรือผู้บริหารคนสำคัญเป็นบุคคลเดียวกับผู้ลงทุน
- ข75.6 กิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างใกล้ชิดกับผู้ลงทุน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการบริการทางวิชาชีพและลูกค้ารายที่มีนัยสำคัญ

การควบคุมสินทรัพย์ที่ระบุไว้

- ข76 ผู้ลงทุนต้องพิจารณาว่า ส่วนหนึ่งของผู้ได้รับการลงทุนมีการปฏิบัติเปรียบเสมือนกิจการที่แยกออกมาหรือไม่ และหากเป็นเช่นนั้นพิจารณาว่าตนได้ควบคุมกิจการที่เสมือนแยกออกมาหรือไม่
- ข77 ผู้ลงทุนต้องถือว่าส่วนหนึ่งของผู้ได้รับการลงทุนเปรียบเสมือนกิจการที่แยกออกมา เมื่อเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

สินทรัพย์ที่ระบุไว้ของผู้ได้รับการลงทุน (และการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี) เป็นเพียงอย่างเดียวที่สามารถนำไปชำระหนี้สินที่ระบุได้ หรือเป็นส่วนได้เสียอื่นที่ระบุไว้ในผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมอื่นนอกเหนือจากเจ้าหนี้ที่ระบุไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่ระบุไว้นั้น หรือสิทธิในกระแสเงินสดคงเหลือจากสินทรัพย์ ในทางเนื้อหา ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้จะไม่มีส่วนใดที่ผู้ได้รับการลงทุนสามารถนำมาใช้ได้ และไม่มีหนี้สินใดของกิจการที่เสมือนแยกออกมาจะมีการจ่ายชำระจากสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุนที่คงเหลืออยู่ ดังนั้น ในทางเนื้อหา สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมดของผู้ได้รับการลงทุนที่เสมือนหนึ่งแยกออกมานั้นถูกสกัดแยกออกมาจากผู้ได้รับการลงทุน ส่วนของกิจการที่เสมือนแยกออกมานั้นเรียกว่า Silo

- ข78 เมื่อครบตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข77 ผู้ลงทุนต้องระบุกิจกรรมที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของกิจการที่เสมือนแยกออกมา และกิจกรรมนั้นมีการสั่งการอย่างไรเพื่อประเมินว่าตนมีอำนาจเหนือส่วนนั้นของผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ เมื่อประเมินการควบคุมกิจการที่เสมือนแยกออกมา ผู้ลงทุนต้องพิจารณาว่าตนเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเกี่ยวข้องในกิจการที่เสมือนแยกออกมาหรือไม่ และมีความสามารถในการใช้อำนาจเหนือส่วนนั้นของผู้ได้รับการลงทุนเพื่อทำให้เกิดผลกระทบต่อจำนวนเงินผลตอบแทนของผู้ลงทุนหรือไม่
- ข79 หากผู้ลงทุนควบคุมกิจการที่เสมือนแยกออกมา ผู้ลงทุนต้องนำส่วนหนึ่งของกิจการนั้นไปจัดทำงบการเงินรวม ในกรณีนี้ กิจการอื่นจะไม่รวมส่วนนั้นของผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการประเมินการควบคุมและไม่นำมาจัดทำงบการเงินรวม

การประเมินอย่างต่อเนื่อง

- ข80 ผู้ลงทุนต้องทบทวนว่าตนมีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ หากข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์บ่งชี้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงในหนึ่งหรือมากกว่าขององค์ประกอบสามข้อของการควบคุมตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 7

- ข81 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องนำไปสะท้อนในการที่ผู้ลงทุนประเมินอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน เช่น การเปลี่ยนแปลงในสิทธิการตัดสินใจสามารถหมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีการส่งผ่านทางสิทธิในการออกเสียงอีกต่อไป แต่ข้อตกลงอื่น เช่น สัญญาที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายมีความสามารถในปัจจุบันในการส่งภารกิจที่เกี่ยวข้อ
- ข82 เหตุการณ์หนึ่งสามารถทำให้ผู้ลงทุนได้รับหรือสูญเสียอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น เช่น ผู้ลงทุนสามารถได้รับอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนเนื่องจากสิทธิในการตัดสินใจที่ถือโดยบุคคลหนึ่งหรือหลายคนอื่นซึ่งเดิมเคยป้องกันผู้ลงทุนจากการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนนั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว
- ข83 ผู้ลงทุนพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการเปิดรับหรือสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน เช่น ผู้ลงทุนซึ่งมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนสามารถสูญเสียการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหากผู้ลงทุนไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างที่เคยได้รับ หรือเปิดรับในภาวะผูกพัน เนื่องจากผู้ลงทุนไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7.2 (เช่น หากสัญญาที่จะได้รับค่าธรรมเนียมตามผลงานถูกยกเลิก)
- ข84 ผู้ลงทุนต้องพิจารณาในการประเมินว่าตนกระทำเป็นตัวแทน หรือตัวการมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างผู้ลงทุนและกิจการอื่นอีกหลายฝ่ายสามารถหมายถึงผู้ลงทุนไม่ใช่ตัวแทนอีกต่อไป แม้มาก่อนหน้านี้จะเคยเป็นตัวแทนก็ตาม และในทำนองกลับกันเช่นกัน เช่น หากเกิดการเปลี่ยนแปลงในสิทธิของผู้ลงทุน หรือของกิจการอื่นหลายฝ่าย ผู้ลงทุนต้องทบทวนสถานะของตนว่าเป็นตัวการหรือตัวแทน
- ข85 การประเมินการควบคุมของผู้ลงทุนเมื่อเริ่มแรก หรือสถานะการเป็นตัวการหรือตัวแทนจะไม่เปลี่ยนแปลงเพียงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในสภาพตลาด (เช่น การเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนที่เกิดจากสภาพตลาด) นอกจากว่าการเปลี่ยนแปลงในสภาพตลาดทำให้องค์ประกอบหนึ่งข้อหรือมากกว่านั้นจากสามข้อของการควบคุมตามย่อหน้าที่ 7 เปลี่ยนแปลงไปหรือการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างตัวการและตัวแทน

ข้อกำหนดทางบัญชี

ขั้นตอนในการจัดทำงบการเงินรวม

ข86 งบการเงินรวม

- ข86.1 การรวมรายการที่เหมือนกันของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย
- ข86.2 หักกลบ (ตัด) มูลค่าเงินลงทุนของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อยแต่ละราย และส่วนของเจ้าของในบริษัทย่อยที่บริษัทใหญ่ถืออยู่ (มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) อธิบายการบัญชีเกี่ยวกับค่าความนิยม)

ข86.3 ตัดรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่ายและกระแสเงินสด สำหรับรายการระหว่างกันในกลุ่มกิจการ (กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากรายการระหว่างกันที่รับรู้ในสินทรัพย์ เช่น สินค้าคงเหลือ และที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ต้องตัดรายการทั้งหมด) ขาดทุนในรายการระหว่างกันอาจบ่งชี้ถึงการด้อยค่าที่ต้องรับรู้ในงบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *ภาษีเงินได้* (เมื่อมีการประกาศใช้) นำมาใช้กับผลแตกต่างชั่วคราว ซึ่งเกิดจากการตัดรายการกำไรหรือขาดทุน สำหรับรายการระหว่างกัน)

นโยบายการบัญชีเดียวกัน

ข87 ถ้าสมาชิกในกลุ่มกิจการใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างไปจากที่ใช้ในงบการเงินรวมสำหรับรายการที่เหมือนกันหรือเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในการจัดทำงบการเงินรวมต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมในงบการเงินของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการบัญชีของกลุ่มกิจการ

การวัดมูลค่า

ข88 กิจการรวมรายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยในงบการเงินรวมนับตั้งแต่วันที่ที่มีการควบคุมบริษัทย่อยจนถึงวันที่การควบคุมสิ้นสุดลง รายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยขึ้นอยู่กับจำนวนเงินของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้มีการรับรู้ในงบการเงินรวมในวันที่ได้มาซึ่งบริษัทย่อย เช่น ค่าเสื่อมราคาในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมหลังวันที่ได้มาซึ่งบริษัทย่อยคิดจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้รับรู้ในงบการเงินรวมในวันที่ได้มาซึ่งบริษัทย่อย

สิทธิในการการออกเสียงที่เป็นไปได้

ข89 เมื่อมีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้หรือตราสารอนุพันธ์อื่นที่มีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ สัดส่วนของกำไรขาดทุน และการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่มีการปันส่วนไปยังบริษัทใหญ่ และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในการจัดทำงบการเงินรวม กำหนดตามเกณฑ์ของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่มีอยู่ และไม่สะท้อนถึงความเป็นไปได้ในการใช้สิทธิ หรือการแปลงสภาพของสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้หรือตราสารอนุพันธ์อื่น ยกเว้นตามข้อกำหนดย่อหน้าที่ ข90

ข90 ในบางสถานการณ์ ในเชิงเนื้อหา ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่มีอยู่ของกิจการอันเป็นผลของรายการซึ่งทำให้ในปัจจุบันกิจการเข้าถึงผลตอบแทนซึ่งสัมพันธ์กับส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในสถานการณ์ดังกล่าวในการจัดทำงบการเงินรวม สัดส่วนที่ปันส่วนให้กับบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม ได้กำหนดจากการใช้สิทธิในที่สุดของสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้และตราสารอนุพันธ์อื่นซึ่งทำให้กิจการเข้าถึงผลตอบแทนในปัจจุบัน

ข91 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้) ไม่นำมาใช้กับส่วนได้เสียในบริษัทย่อยที่นำมาจัดทำงบการเงินรวม เมื่อเครื่องมือซึ่งมีสิทธิใน

การออกเสียงที่เป็นไปได้ในทางเนื้อหาทำให้ในปัจจุบันกิจการเข้าถึงผลตอบแทนซึ่งสัมพันธ์กับ ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อย สิทธิดังกล่าวไม่เข้าข้อกำหนดของมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ในกรณีอื่น ๆ เครื่องมือซึ่งมีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ในบริษัทย่อยมีการบันทึกบัญชีตามมาตรฐานการ รายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

วันที่ในงบการเงิน

- ข92 งบการเงินของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินรวมต้องใช้วันที่ในงบการเงิน วันเดียวกัน เมื่อวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของบริษัทใหญ่ต่างจากบริษัทย่อย บริษัทย่อยจัดทำ ข้อมูลทางการเงินเพิ่มเติมเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำงบการเงินรวมตามวันที่ในงบการเงินของ บริษัทใหญ่เพื่อให้บริษัทใหญ่สามารถรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อย นอกจากนี้ไม่สามารถ ปฏิบัติได้
- ข93 หากไม่สามารถจัดทำได้ในทางปฏิบัติ บริษัทใหญ่ต้องรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อยโดยใช้ ข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อยล่าสุดหลังจากปรับปรุงผลกระทบของรายการที่มีนัยสำคัญ หรือเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ในงบการเงินของบริษัทย่อยและวันที่ในงบการเงิน รวม ในทุกกรณี วันที่ในงบการเงินของบริษัทย่อยและวันที่ในงบการเงินรวมต้องไม่แตกต่างกันเกิน สามเดือน และรอบระยะเวลาการรายงานและความแตกต่างระหว่างวันที่ของงบการเงินต้อง เหมือนกันในทุกงวด

ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

- ข94 กิจการต้องปันส่วนกำไรหรือขาดทุนและแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นให้กับ ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม กิจการต้องปันส่วนของกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมให้กับผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแม้ว่า จะทำให้ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมติดลบ
- ข95 หากบริษัทย่อยมีหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมที่จัดเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของ และถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มี อำนาจควบคุม กิจการต้องคำนวณส่วนแบ่งในกำไรหรือขาดทุนหลังจากปรับปรุงเงินปันผลในหุ้น บุริมสิทธิ ไม่ว่าจะมีการประกาศจ่ายเงินปันผลหรือไม่

การเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนที่ถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

- ข96 เมื่อสัดส่วนของผู้เป็นเจ้าของที่ถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมเปลี่ยนแปลง กิจการต้องมี การปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียในบริษัทย่อย กิจการต้องรับรู้โดยตรงในส่วนของ เจ้าของสำหรับส่วนต่างระหว่างส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่มีการปรับปรุงแล้วและ มูลค่ายุติธรรมของผลตอบแทนที่จ่ายหรือรับ และแสดงเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

การสูญเสียการควบคุม

- ข97 บริษัทใหญ่อาจสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยจากสองข้อตกลงหรือมากกว่านั้น (รายการ) อย่างไรก็ตาม บางสถานการณ์บ่งชี้ว่าข้อตกลงหลายรายการต้องจัดเป็นรายการเดียวกันในการกำหนดว่าการบันทึกบัญชีข้อตกลงดังกล่าวเป็นรายการเดียวกันหรือไม่ บริษัทใหญ่ต้องพิจารณาเงื่อนไขและสถานการณ์ของข้อตกลงทั้งหมดและผลกระทบทางเศรษฐกิจ บริษัทใหญ่ต้องพิจารณาข้อตกลงหลายรายการเป็นรายการเดียวกัน หากตรงกับข้อกำหนดข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่า ดังต่อไปนี้
- ข97.1 รายการนั้นเกิดขึ้นพร้อมกันหรือพิจารณาร่วมกัน
 - ข97.2 รายการมีลักษณะเป็นรายการเดียวโดยมีการออกแบบเพื่อบรรลุผลทางพาณิชย์โดยรวม
 - ข97.3 ข้อตกลงหนึ่งจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับเกิดขึ้นของข้อตกลงอื่นอย่างน้อยหนึ่งรายการ
 - ข97.4 เมื่อพิจารณาข้อตกลงเดียวเพียงอย่างเดียวอย่างเดียวนั้นไม่สมเหตุสมผลทางเศรษฐกิจ แต่จะมีความสมเหตุสมผลทางเศรษฐกิจเมื่อพิจารณาหลายรายการรวมกัน เช่น การจำหน่ายหุ้นในราคาต่ำกว่าตลาดและมีการชดเชยจากราคาจำหน่ายในภายหลังซึ่งสูงกว่าตลาด
- ข98 หากบริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย บริษัทใหญ่ต้อง
- ข98.1 ตัดรายการ
 - ข98.1.1 สินทรัพย์ (รวมค่าความนิยม) และหนี้สินของบริษัทย่อยในมูลค่าตามบัญชีในวันที่สูญเสียการควบคุม และ
 - ข98.1.2 มูลค่าตามบัญชีของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยเดิม ในวันที่สูญเสียการควบคุม (รวมองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เป็นส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยเดิม)
 - ข98.2 รับรู้
 - ข98.2.1 มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับ (ถ้ามี) จากรายการ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้สูญเสียการควบคุม
 - ข98.2.2 จำนวนที่มีการจัดสรรนั้น หากรายการ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้สูญเสียการควบคุมเกี่ยวข้องกับการกระจายหุ้นของบริษัทย่อยให้กับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ และ
 - ข98.2.3 เงินลงทุนที่เหลืออยู่ในบริษัทย่อยเดิมในมูลค่ายุติธรรม ในวันที่สูญเสียการควบคุม
 - ข98.3 จัดประเภทใหม่สำหรับจำนวนเงินที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปยังกำไรหรือขาดทุน หรือโอนโดยตรงไปที่กำไรสะสมตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นๆ สำหรับส่วนของบริษัทย่อยตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข99
 - ข98.4 รับรู้ส่วนต่างเป็นกำไรหรือขาดทุน ในกำไรหรือขาดทุนส่วนที่เป็นของส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- ข99 หากบริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย ทุกจำนวนเงินที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อยต้องบันทึกบัญชีในลักษณะเดียวกันกับกรณีที่บริษัทใหญ่จำหน่าย

สินทรัพย์หรือหนี้สินโดยตรง ดังนั้น กำไรหรือขาดทุนที่เคยรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องมีการจัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนเมื่อมีการจำหน่ายสินทรัพย์หรือหนี้สิน บริษัทใหญ่ต้องจัดประเภทกำไรหรือขาดทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นไปยังกำไรหรือขาดทุน (เป็นรายการปรับปรุงจากการจัดประเภทใหม่) เมื่อบริษัทสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย ในกรณีส่วนเกินทุนจากการตีราคาใหม่ที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและมีการโอนไปยังกำไรสะสมโดยตรงเมื่อจำหน่ายสินทรัพย์ บริษัทใหญ่ต้องโอนส่วนเกินทุนจากการตีราคาใหม่ไปยังกำไรสะสมโดยตรงเมื่อบริษัทสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินซึ่งมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

วันถือปฏิบัติ

ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วยและต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมกิจการ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ และ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า พร้อมกัน

ค1ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ค2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้โดยการปรับย้อนหลัง ตามที่กำหนดไว้ใน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) ยกเว้นที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ค2ก ถึง ค6

ค2ก โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก ให้กิจการนำเสนอเพียงข้อมูลเชิงปริมาณที่กำหนดในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) สำหรับงวดปีล่าสุดก่อนงวดปีแรกที่มีปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม(งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก) ทั้งนี้กิจการอาจเลือกนำเสนอข้อมูลนี้สำหรับงวดบัญชีปัจจุบันหรืองวดเปรียบเทียบกับก่อนหน้าถ้ามีการแสดงเปรียบเทียบก็ได้แต่ไม่ได้เป็นการบังคับ

ค2ข เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรกหมายถึงวันที่เริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีซึ่งมีการนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก

- ค3 ณ วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก กิจการไม่ต้องทำการปรับปรุงการบัญชีในงวดก่อนสำหรับความเกี่ยวข้องดังนี้
- ค3.1 กิจการที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ และยังคงนำมาจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ หรือ
- ค3.2 กิจการที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้มีการจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ และยังคงไม่ต้องนำมาจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- ค4 หาก ณ วันที่นำมาตราฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนสรุปว่าต้องรวมกิจการซึ่งก่อนหน้านี้ไม่ได้นำมารวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ผู้ลงทุนต้อง
- ค4.1 หากผู้ได้รับการลงทุนเป็นธุรกิจ (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ ให้วัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้นำมารวมเปรียบเสมือนผู้ได้รับการลงทุนได้ถูกนำมารวมตั้งแต่แรก (และใช้วิธีการซื้อกิจการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ) นับตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก หากวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมเกิดขึ้นก่อนวันที่เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงส่วนของเจ้าของต้นงวด ณ วันที่เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกด้วยผลต่างระหว่าง
- ค4.1.1 จำนวนเงินของ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ และ
- ค4.1.2 มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้านี้จากการมีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนของผู้ลงทุน
- ค4.2 หากผู้ได้รับการลงทุนไม่ใช่ธุรกิจ (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ) ให้วัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้นำมารวมเปรียบเสมือนผู้ได้รับการลงทุนได้ถูกนำมารวมมาตั้งแต่แรก (ใช้วิธีการซื้อกิจการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ โดยไม่รับรู้ค่าความนิยมสำหรับผู้ได้รับการลงทุน) นับตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก หากวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมเกิดขึ้นก่อนวันที่เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงส่วนของเจ้าของต้นงวด ณ วันที่เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกด้วยผลต่างระหว่าง
- ค4.2.1 จำนวนเงินของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ และ

ค4.2.2 มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าจากการมีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับการลงทุนของ
ผู้ลงทุน

ค4ก หากการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมของผู้ที่ได้รับการลงทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ค4.1 หรือ ค4.2 ไม่สามารถกระทำในทางปฏิบัติ (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประเมินการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)) ผู้ลงทุนต้อง

ค4ก.1 หากผู้ที่ได้รับการลงทุนเป็นธุรกิจ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ ณ วันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการ โดยต้องเป็น ต้นงวดของงวดแรกสุดที่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1 สามารถนำมาปฏิบัติได้ ซึ่งอาจ เป็นงวดปัจจุบัน

ค4ก.2 หากผู้ที่ได้รับการลงทุนไม่ใช่ธุรกิจ ให้ใช้วิธีการซื้อกิจการตามมาตรฐานการรายงานทาง การเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ โดยไม่รับรู้ค่าความนิยมของ ผู้ที่ได้รับการลงทุน ณ วันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการ วันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการต้อง เป็นต้นงวดของงวดแรกสุดที่สามารถนำย่อหน้าที่ ค4.2 มาปฏิบัติได้ ซึ่งอาจเป็นงวด ปัจจุบัน

ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ยกเว้นงวดแรกสุดที่ สามารถนำมาปฏิบัติใช้ตามย่อหน้านี้เป็นงวดปัจจุบัน เมื่อวันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการเป็นวันที่ ก่อนต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงส่วนของเจ้าของ กับต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก สำหรับผลต่างระหว่าง

ค4ก.3 จำนวนเงินสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้และ

ค4ก.4 มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าจากการมีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับการลงทุนของผู้ลงทุน หากงวดแรกสุดของการนำย่อหน้านี้มาปฏิบัติใช้เป็นงวดปัจจุบัน การปรับปรุงส่วนของเจ้าของต้อง รับรู้ ณ วันต้นงวดปัจจุบัน

ค4ข เมื่อผู้ลงทุน นำย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค4ก มาปฏิบัติใช้ และวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นวันที่หลังวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ มีผลบังคับใช้ การอ้างอิงถึงมาตรฐานการรายงาน การการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ ในย่อหน้าที่ ค4 และ ค4ก ต้องหมายถึงฉบับปรับปรุง ปี 2552¹ ถ้าการควบคุมเกิดขึ้นก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง

¹ ในกรณีที่ได้มาซึ่งการควบคุมเป็นวันที่หลังวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การรวมธุรกิจ มีผลบังคับใช้ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การรวมธุรกิจ ในการวัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม เนื่องจากมีการปรับปรุงในส่วนที่ เกี่ยวกับการวัดมูลค่าองค์ประกอบอื่นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมโดยใช้มูลค่ายุติธรรม การวัดมูลค่าหนี้สินหรือ ตราสารทุนที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ผู้ซื้อออกแทนรายการของผู้ถูกซื้อ และการถือปฏิบัติในเรื่อง การวัดมูลค่าสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่าย

2552) เรื่อง *การรวมธุรกิจ* มีผลบังคับใช้ผู้ลงทุนต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง *การรวมธุรกิจ* หรือฉบับก่อนหน้านั้น

ค4ค เมื่อผู้ลงทุนนำย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค4ก มาปฏิบัติใช้ และวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นวันที่หลังวันที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* มีผลบังคับใช้ ผู้ลงทุนต้องนำข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติสำหรับทุกงวดที่มีการจัดทำงบการเงินรวมตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค4ก ถ้าวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมเป็นวันก่อนที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* มีผลบังคับใช้ ผู้ลงทุนต้องปฏิบัติดังนี้

ค4ค.1 ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับทุกงวดย้อนหลังที่มีการนำกิจการไปจัดทำงบการเงินรวมตามข้อกำหนดย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค4ก หรือ

ค4ค.2 ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 ฉบับเดิม สำหรับทุกงวดก่อนวันที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* มีผลบังคับใช้ และหลังจากนั้นปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ค5 หาก ณ วันที่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติครั้งแรก ผู้ลงทุนสรุปว่าไม่ต้องรวมผู้ได้รับการลงทุนซึ่งเคยนำมาจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* ผู้ลงทุนต้องวัดส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนด้วยจำนวนเงินที่หากมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในวันที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (แต่ไม่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) หรือการสูญเสียการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก หากวันที่ผู้ลงทุนเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (แต่ไม่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) หรือการสูญเสียการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุนเป็นวันที่ก่อนต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงส่วนได้เสียต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกสำหรับผลต่างระหว่าง

ค5.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ก่อนหน้านี้ และ

ค5.2 ส่วนได้เสียของผู้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนที่มีการรับรู้

ค5ก หากการวัดส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนตามย่อหน้าที่ ค5 ไม่สามารถปฏิบัติได้ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* (เมื่อมีการประกาศใช้)) ผู้ลงทุนต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ในงวดแรกสุดที่สามารถปฏิบัติได้ตามย่อหน้าที่ ค5 ซึ่งอาจจะเป็นงวดปัจจุบัน ผู้ลงทุนต้องปรับย้อนหลังงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ยกเว้นวันต้นงวดแรก

สุดที่สามารถนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติได้เป็นงวดปัจจุบัน หากวันที่ผู้ลงทุนเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (แต่ไม่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) หรือการสูญเสียการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุน เป็นวันที่ก่อนต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงในส่วนของผู้ลงทุน ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก สำหรับผลต่างระหว่าง

ค5ก.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ก่อนหน้านั้น และ

ค5ก.2 ส่วนได้เสียของผู้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนที่มีการรับรู้

ค6 ย่อหน้าที่ 23 25 ข94 และ ข96 ถึง ข99 เป็นการแก้ไขปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* ซึ่งได้นำมารวมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม* ยกเว้นเมื่อกิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค 3 หรือต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค5ก กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าเหล่านั้นดังต่อไปนี้

ค6.1 กิจการต้องไม่ปรับปรุงย้อนหลังการจัดสรรกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดก่อนที่จะนำการแก้ไขปรับปรุงตามย่อหน้าที่ ข94 มาใช้ครั้งแรก

ค6.2 ข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 23 และ ข96 สำหรับการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียในบริษัทย่อยภายหลังจากการได้มาซึ่งการควบคุม จะไม่นำมาปฏิบัติใช้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อนที่กิจการจะนำการแก้ไขปรับปรุงเหล่านั้นมาใช้ครั้งแรก

ค6.3 กิจการต้องไม่ปรับปรุงย้อนหลังมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนในบริษัทย่อยเดิมหากการสูญเสียการควบคุมเกิดขึ้นก่อนนำการแก้ไขปรับปรุงในย่อหน้าที่ 25 และ ย่อหน้าที่ ข 97 ถึง ข99 มาใช้ครั้งแรก นอกจากนี้ กิจการต้องไม่คำนวณกำไรหรือขาดทุนใหม่จากการสูญเสียการควบคุมบริษัทย่อยที่เกิดก่อนการนำการแก้ไขปรับปรุงในย่อหน้าที่ 25 และ ย่อหน้าที่ ข97 ถึง ข99 มาใช้ครั้งแรก

การอ้างอิง “งวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก”

ค6ก การอ้างอิงถึงงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค5ก กิจการอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับงวดก่อนหน้าใด ๆ ที่มีการนำเสนอ แต่ไม่เป็นข้อกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หากกิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบซึ่งปรับปรุงงวดก่อนหน้าใด ๆ การอ้างอิงถึงงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกตามย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค5ก ให้หมายถึง “งวดเปรียบเทียบที่มีการปรับปรุงใหม่ล่าสุดที่มีการนำเสนอ”

ค6ข หากกิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบ ที่ยังมีได้มีการปรับปรุงสำหรับงวดก่อนหน้าใด ๆ ต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อมูลยังมีได้มีการปรับปรุง และระบุว่าข้อมูลนั้นใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน และอธิบายเกณฑ์เหล่านั้นด้วย

การอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

- ค7 ถ้ากิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ แต่ยังไม่ได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) มาปฏิบัติใช้ การอ้างอิงใดๆ ถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ให้หมายถึงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น

- ค8 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
- ค9 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยกเลิกการตีความมาตรฐานการบัญชี เรื่องที่ 2 งบการเงินรวม - บริษัทย่อยที่เป็นกิจการเฉพาะกิจ